

a Αὐτὸς δὴ λοιπός, ἦν δ' ἐγώ, ὁ τυραννικὸς ἀνὴρ σκέψασθαι, πῶς τε μεθίσταται ἐκ δημοκρατικοῦ, γενόμενός τε ποῖός τις ἔστιν καὶ τίνα τρόπον ζῆ, ἄθλιον ἢ μακάριον.

Λοιπὸς γὰρ οὖν ἔτι οὗτος, ἔφη.

5 Οἶσθ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὁ ποθῶ ἔτι;

Τὸ ποῖον;

Τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, οἰαί τε καὶ ὅσαι εἰσίν, οὗ μοι δοκοῦμεν ἰκανῶς διηρηθῆσθαι. τούτου δὴ ἐνδεῶς ἔχοντος, ἀσαφεστέρα

b ἔσται ἢ ζήτησις οὗ ζητοῦμεν.

Οὐκοῦν, ἦ δ' ὅς, ἔτ' ἐν καλῷ;

Πάνυ μὲν οὖν· καὶ σκόπει γε ὁ ἐν αὐταῖς βούλομαι ἰδεῖν. ἔστιν δὲ τόδε. τῶν μὴ ἀναγκαίων ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν

5 δοκοῦσί τινές μοι εἶναι παράνομοι, αἱ κινδυνεύουσι μὲν ἐγγίγνεσθαι παντί, κολαζόμεναι δὲ ὑπὸ τε τῶν νόμων καὶ τῶν βελτιόνων ἐπιθυμιῶν μετὰ λόγου ἐνίων μὲν ἀνθρώπων ἢ παντάπασιν ἀπαλλάττεσθαι ἢ ὀλίγοι λείπεσθαι καὶ ἀσθενεῖς,

c τῶν δὲ ἰσχυρότεροι καὶ πλείους.

Λέγεις δὲ καὶ τίνας, ἔφη, ταύτας;

Τὰς περὶ τὸν ὕπνον, ἦν δ' ἐγώ, ἐγειρομένας, ὅταν τὸ μὲν ἄλλο τῆς ψυχῆς εὐδῆ, ὅσον λογιστικὸν καὶ ἡμερον καὶ ἄρχον
5 ἐκείνου, τὸ δὲ θηριῶδες τε καὶ ἄγριον, ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθέν, σκιρτᾷ τε καὶ ἀπώσάμενον τὸν ὕπνον ζητῆ ἰέναι καὶ ἀποπιμπλάναι τὰ αὐτοῦ ἦθη· οἶσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιούτῳ τολμᾷ ποιεῖν, ὡς ἀπὸ πάσης λελυμένον τε καὶ

a 1 λοιπός A D M: λοιπὸν F b 2 ἐν καλῷ M: ἐγκαλῷ A F D
b 5 μοι] ἐμοί Stobaeus b 6 τε τῶν νόμων καὶ τῶν] τῶν τυχευόντων
Stobaeus c 2 δὲ καὶ A M: δὲ F D: δὴ Stobaeus c 5 σίτων]
σίτου Stobaeus

ἀπηλλαγμένον αἰσχύνης καὶ φρονήσεως. μητρί τε γὰρ ἐπι-
χειρεῖν μέγνυσθαι, ὡς οἶεται, οὐδὲν ὀκνεῖ, ἀλλφ τε ὄψουν d
ἀνθρώπων καὶ θεῶν καὶ θηρίων, μαιφονεῖν τε ὄτιουν, βρώ-
ματός τε ἀπέχεσθαι μηδενός· καὶ ἐνὶ λόγφ οὔτε ἀνοίας
οὐδὲν ἐλλείπει οὔτ' ἀναισχυντίας.

Ἄλληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

5

Ὅταν δέ γε οἶμαι ὑγιεινῶς τις ἔχη αὐτὸς αὐτοῦ καὶ
σωφρόνως, καὶ εἰς τὸν ὕπνον ἴη τὸ λογιστικὸν μὲν ἐγείρας
ἑαυτοῦ καὶ ἐστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων, εἰς σύννοιαν
αὐτὸς αὐτῷ ἀφικόμενος, τὸ ἐπιθυμητικὸν δὲ μήτε ἐνδεῖα δούς e
μήτε πλησμονῇ, ὅπως ἂν κοιμηθῇ καὶ μὴ παρέχη θόρυβον
τῷ βελτίστφ χαῖρον ἢ λυπούμενον, ἀλλ' ἔᾱ αὐτὸ καθ' αὐτὸ 572
μόνον καθαρὸν σκοπεῖν καὶ ὀρέγεσθαι του αἰσθάνεσθαι ὃ μὴ
οἶδεν, ἢ τι τῶν γεγυότων ἢ οὔτων ἢ καὶ μελλόντων, ὡσαύ-
τως δὲ καὶ τὸ θυμοειδὲς πραΰνας καὶ μὴ τισιν εἰς ὄργυς
ἐλθῶν κεκωημένφ τῷ θυμῷ καθεύδη, ἀλλ' ἡσυχάσας μὲν τῷ 5
δύο εἶδη, τὸ τρίτον δὲ κωήσας ἐν ᾧ τὸ φρονεῖν ἐγγίγνεται,
οὔτως ἀναπαύηται, οἶσθ' ὅτι τῆς τ' ἀληθείας ἐν τῷ τοιούτφ
μάλιστα ἄπτεται καὶ ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὕψεις
φαιετάζονται τῶν ἐνυπνίων. b

Παυτελῶς μὲν οὔν, ἔφη, οἶμαι οὔτως.

Ταῦτα μὲν τοίνυν ἐπὶ πλέον ἐξήχθημεν εἰπεῖν· ὃ δὲ
βουλόμεθα γινῶναι τόδ' ἐστίν, ὡς ἄρα δεινόν τι καὶ ἄγριον
καὶ ἄνομον ἐπιθυμιῶν εἶδος ἐκάστφ ἔνεστι, καὶ πάνυ δοκοῦ- 5
σιν ἡμῶν ἐνλοῖς μετρίοις εἶναι· τοῦτο δὲ ἄρα ἐν τοῖς ὕπνοις
γίγνεται ἐνδηλον. εἰ οὔν τι δοκῶ λέγειν καὶ συγχωρεῖς,
ἄθρει.

Ἄλλὰ συγχωρῶ.

Τὸν τοίνυν δημοτικὸν ἀναμνήσθητι οἶον ἔφαμεν εἶναι. 10

c9 [ἐπιχειρεῖν] ἐπιθυμεῖν Stobaeus d3 ἐνὶ λόγφ Λ' F D M
Stobaeus: ἐν ὀλίγφ Λ a 1 ἐᾱ αὐτὸ Λ F M: ἴαν αὐτὸ D: ἑαυτῷ
Stobaeus a 2 τοῦ F D m Stobaeus: καὶ Λ M (scd κα ἰν τας. ci
των καὶ fecit Λ'): του (sccl. αἰσθάνεσθαι) ci. Campbell a 4 ὄργυς]
ὄργην Stobaeus a 5 ἐλθῶν F D Stobaeus: ἐλθῶν Λ M b 3 τοίνυν]
τοι Stobaeus δὲ βουλόμεθα] δ' ἐβουλόμεθα ci. Thompson

c ἦν δέ που γεγυῶς ἐκ νέου ὑπὸ φειδωλῷ πατρὶ τεθραμμένος, τὰς χρηματιστικὰς ἐπιθυμίας τιμῶντι μόνας, τὰς δὲ μὴ ἀναγκαίους ἀλλὰ παιδιᾶς τε καὶ καλλωπισμοῦ ἕνεκα γιγνομένας ἀτιμάζοντι. ἦ γάρ;

5 Ναί.

Συγγενόμενος δὲ κομψότεροις ἀνδράσι καὶ μεστοῖς ὦν ἄρτι διήλθομεν ἐπιθυμιῶν, ὀρμήσας εἰς ὕβριν τε πᾶσαν καὶ τὸ ἐκείνων εἶδος μίσει τῆς τοῦ πατρὸς φειδωλίας, φύσιν δὲ τῶν διαφθειρόντων βελτίῳ ἔχων, ἀγόμενος ἀμφοτέρωσε
d κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῦν τρόπου, καὶ μετρίως δὴ, ὡς ᾤετο, ἐκάστων ἀπολαύων οὔτε ἀνελεύθερον οὔτε παράνομον βίον ζῆ, δημοτικὸς ἐξ ὀλιγαρχικοῦ γεγυῶς.

*Ἦν γάρ, ἔφη, καὶ ἔστιν αὕτη ἡ δόξα περὶ τὸν τοιοῦτον.

5 Θὲς τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, πάλιν τοῦ τοιοῦτου ἤδη πρεσβυτέρου γεγυῶτος νέον ὕδ' ἐν τοῖς τούτου αὐτῷ ἤθεσιν τεθραμμένον.

Τίθημι.

Τίθει τοίνυν καὶ τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα περὶ αὐτὸν γιγνόμενα ἄπερ καὶ περὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἀγόμενόν τε εἰς πᾶσαν
e παρανομίαν, ὀνομαζομένην δ' ὑπὸ τῶν ἀγόντων ἐλευθερίαν ἅπασαν, βοηθοῦντά τε ταῖς ἐν μέσῳ ταύταις ἐπιθυμίαις πατέρα τε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκέλους, τοὺς δ' αὐτῷ παραβοηθούντας· ὅταν δ' ἐλπίσωσι οἱ δεινοὶ μάγοι τε καὶ τυραννο-
5 ποιοὶ οὔτοι μὴ ἄλλως τὸν νέον καθέξειν, ἔρωτά τινα αὐτῷ μηχανωμένους ἐμποιῆσαι προστάτην τῶν ἀργῶν καὶ τὰ
573 ἔτοιμα διανεμομένων ἐπιθυμιῶν, ὑπόπτερον καὶ μέγαν κηφήνά τινα—ἦ τί ἄλλο οἶε εἶναι τὸν τῶν τοιοῦτων ἔρωτα;—

Οὐδὲν ἔγωγε, ἦ δ' ὅς, ἀλλ' ἦ τοῦτο.

Οὐκοῦν ὅταν δὴ περὶ αὐτὸν βομβοῦσαι αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι,
5 θυμιαμάτων τε γέμουσαι καὶ μύρων καὶ στεφάνων καὶ οἴνων

c 1 τεθραμμένος AFM: τεθραμμένος D c 2 χρηματιστικὰς
AFM: χρηματικὰς D c 8 εἶδος] ἦθος fort. Ficinus (mores)
φύσιν AFM: φύσει D d 2 ἐκάστων AFD: ἕκαστον A²M
ἀπολαύων FD: ἀπολαβῶν AM d 3 ἐξολιγάρχου F d 8 περὶ
AD: τὰ περὶ F a 2 ἦ τί] ἦ τι A a 4 ὅταν δὴ FD: ὅταν
AM αἱ AM: καὶ FD a 5 τε AD: om. FM

καὶ τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις ἡδονῶν ἀναιμένων, ἐπὶ τὸ ἔσχατον αὐξουσαί τε καὶ τρέφουσαι πόθου κέντρον ἐμπούσσωσι τῷ κηφῆνι, τότε δὴ δορυφορεῖται τε ὑπὸ μανίας καὶ οἰστρά οὗτος ὁ προστάτης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐάν τις ἐν αὐτῷ **b** δόξας ἢ ἐπιθυμίας λάβῃ ποιουμένας χρηστὰς καὶ ἔτι ἐπαισχυνόμενας, ἀποκτείνει τε καὶ ἔξω ὠθεῖ παρ' αὐτοῦ, ἕως ἂν καθήρῃ σωφροσύνης, μανίας δὲ πληρώσῃ ἐπακτοῦ.

Παντελῶς, ἔφη, τυραννικοῦ ἀνδρὸς λέγεις γένεσιν. **5**

Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τὸ πάλαι διὰ τὸ τοιοῦτον τύραννος ὁ Ἔρωσ λέγεται;

Κωδυνεύει, ἔφη.

Οὐκοῦν, ὦ φίλε, εἶπον, καὶ μεθυσθεὶς ἀνὴρ τυραννικόν τι φρόνημα ἴσχει; **c**

Ἴσχει γάρ.

Καὶ μὴν ὃ γε μαινώμενος καὶ ὑποκεκινηκῶς οὐ μόνον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ θεῶν ἐπιχειρεῖ τε καὶ ἐλπίζει δυνατὸς εἶναι ἄρχεω. **5**

Καὶ μάλ', ἔφη.

Τυραννικὸς δέ, ἦν δ' ἐγώ, ὦ δαιμόνιε, ἀνὴρ ἀκριβῶς γίγνεται, ὅταν ἢ φύσει ἢ ἐπιτηδεύμασιν ἢ ἀμφοτέροις μεθυστικός τε καὶ ἐρωτικός καὶ μελαγχολικός γένηται.

Παντελῶς μὲν οὖν. **10**

Γίγνεται μὲν, ὡς ἔοικεν, οὕτω καὶ τοιοῦτος ἀνὴρ· ζῆ δὲ δὴ πῶς;

Τὸ τῶν παιζούτων, ἔφη, τοῦτο σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς. **d**

Λέγω δὴ, ἔφη. οἶμαι γὰρ τὸ μετὰ τοῦτο ἔορτα γίνονται παρ' αὐτοῖς καὶ κῶμοι καὶ θάλειαι καὶ ἑταῖραι καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ὧν ἂν Ἔρωσ τύραννος εἶδον οἰκῶν διακυβερνᾷ τὰ τῆς ψυχῆς ὑπαιτα. **5**

Ἀνάγκη, ἔφη.

α 6 συνουσίαις Λ F M: συνουσίας D β 2 ἐπαισχυνόμενας F D:
ἐπαισχυνόμενος Λ M β 4 μανίας F D: καὶ μανίας Λ M ο 11 ἀνὴρ
Campbell: ἀνὴρ Λ F D M δ 4 διακυβερνᾷ Λ F M: διακυβερνᾷ D

Ἄρ' οὖν οὐ πολλὰ καὶ δευαὶ παραβλαστάνουσιν ἐπιθυμίαι
ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἐκάστης, πολλῶν δεόμεναι;

Πολλὰ μέντοι.

10 Ταχὺ ἄρα ἀναλίσκονται ἐὰν τινες ᾧσι πρόσοδοι.

Πῶς δ' οὖ;

e Καὶ μετὰ τοῦτο δὴ δανεισμοὶ καὶ τῆς οὐσίας παραιρέσεις.

Τί μήν;

Ὅταν δὲ δὴ πάντ' ἐπιλείπη, ἄρα οὐκ ἀνάγκη μὲν τὰς
ἐπιθυμίας βοᾶν πυκνάς τε καὶ σφοδράς ἐννεοοττευμένας,

5 τοὺς δ' ὥσπερ ὑπὸ κέντρων ἐλαυνομένουσ τῶν τε ἄλλων

ἐπιθυμιῶν καὶ διαφερόντως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἑρωτος, πάσαις

ταῖς ἄλλαις ὥσπερ δορυφόροις ἡγουμένους, οἰστρᾶν καὶ

σκοπεῖν τίς τι ἔχει, ὃν δυνατὸν ἀφελέσθαι ἀπατήσαντα ἢ

574 βιασάμενον;

Σφόδρα γ', ἔφη.

Ἄναγκαῖον δὴ πανταχόθεν φέρειν, ἢ μεγάλας ᾧδίσι τε
καὶ ὀδύναις συνέχεσθαι.

5 Ἄναγκαῖον.

Ἄρ' οὖν, ὥσπερ αἱ ἐν αὐτῷ ἡδοναὶ ἐπιγιγνόμεναι τῶν

ἀρχαίων πλέον εἶχον καὶ τὰ ἐκείνων ἀφηροῦντο, οὕτω καὶ

αὐτὸς ἀξιώσει νεώτερος ᾧ πατρός τε καὶ μητρός πλέον

ἔχειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, ἐὰν τὸ αὐτοῦ μέρος ἀναλώσῃ,

10 ἀπονευμάμενος τῶν πατρώων;

Ἄλλὰ τί μήν; ἔφη.

b Ἄν δὲ δὴ αὐτῷ μὴ ἐπιτρέπωσιν, ἄρ' οὐ τὸ μὲν πρῶτον
ἐπιχειροῦ ἂν κλέπτειν καὶ ἀπατᾶν τοὺς γονέας;

Πάντως.

Ὅποτε δὲ μὴ δύναιτο, ἀρπάξοι ἂν καὶ βιάζοιτο μετὰ

5 τοῦτο;

Οἶμαι, ἔφη.

Ἄντεχομένων δὴ καὶ μαχομένων, ᾧ θαυμάσιε, γέροντός

τε καὶ γραβός, ἄρ' εὐλαβηθείη ἂν καὶ φείσαιο μή τι δράσαι
τῶν τυραννικῶν;

Οὐ πάνυ, ἦ δ' ὅς, ἔγωγε θαρρῶ περὶ τῶν γονέων τοῦ τοιοῦτου.

Ἄλλ', ὦ Ἀδείμαντε, πρὸς Διός, ἔνεκα νεωστὶ φίλης καὶ
οὐκ ἀναγκαίας ἐταίρας γεγυυίας τὴν πάλαι φίλην καὶ ἀναγκ-
αίαν μητέρα, ἦ ἔνεκα ὠραίου νεωστὶ φίλου γεγονότος οὐκ
ἀναγκαίου τὸν ἄωρόν τε καὶ ἀναγκαῖον πρεσβύτην πατέρα
καὶ τῶν φίλων ἀρχαιότατον δοκεῖ ἂν σοι ὁ τοιοῦτος πληγαῖς
τε δοῦναι καὶ καταδουλώσασθαι ἂν αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνοις, εἰ
εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἀγάγοιτο;

Ναὶ μὰ Δία, ἦ δ' ὅς.

Σφόδρα γε μακάριον, ἦν δ' ἐγώ, ἔοικεν εἶναι τὸ τυραννικὸν
ὑδὸν τεκεῖν.

Πάνυ γ', ἔφη.

Τί δ', ὅταν δὴ τὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐπιλείπη τὸν τοιοῦ-
τον, πολὺ δὲ ἦδη συνειλεγμένον ἐν αὐτῷ ἢ τὸ τῶν ἡδονῶν
σμῆνος, οὐ πρῶτον μὲν οἰκίας τινὸς ἐφάψεται τοίχου ἢ τινος
ὕψὲ νύκτωρ λόγτος τοῦ ἱματίου, μετὰ δὲ ταῦτα ἱερόν τι
νεωκορήσει; καὶ ἐν τούτοις δὴ πᾶσιν, ἕως πάλαι εἶχεν δόξας
ἐκ παιδὸς περὶ καλῶν τε καὶ αἰσχυρῶν, τὰς δικαίας ποιου-
μένας, αἱ νεωστὶ ἐκ δουλείας λελυμένα, δορυφοροῦσθαι τὸν
Ἔρωτα, κρατήσουσι μετ' ἐκείνου, αἱ πρότερον μὲν οἶναρ
ἐλύοντο ἐν ὕπνῳ, ὅτε ἦν αὐτὸς ἔτι ὑπὸ νόμοις τε καὶ πατρὶ
δημοκρατούμενος ἐν ἑαυτῷ· τυραννευθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐρωτος,
οἶος ὀλιγάκις ἐγγίγνετο οἶναρ, ὕπαρ τοιοῦτος ἀεὶ γεινόμενος,
οὔτε τινὸς φόβου δευοῦ ἀφέξεται οὔτε βρώματος οὔτ' ἔργου,
ἀλλὰ τυραννικῶς ἐν αὐτῷ ὁ Ἔρωτος ἐν πάσῃ ἀναρχίᾳ καὶ
ἀνομίᾳ ζῶν, ἅτε αὐτὸς ὢν μόναρχος, τὸν ἔχοντά τε αὐτὸν
ὥσπερ πόλιν ἄξει ἐπὶ πᾶσαν τόλμαν, ὅθεν αὐτὸν τε καὶ τὸν

b9 τῶν τυραννικῶν Λ F M : τὸ τυραννικόν D c9 πάνυ Λ M : οὐ
πάνυ F D d1 ἐπιλείπη Λ F : ἐπιλείπει D : ἐπιλήπη M d2 ἐν
αὐτῷ Λ D M : ἐαυτῷ F d6 δικαίας Λ : δίκαις F D M π1 τυραννικῶς
Λ F M : τυραννικὸς D

περὶ αὐτὸν θόρυβον θρέψει, τὸν μὲν ἕξωθεν εἰσεληλυθότα
 5 ἀπὸ κακῆς ὀμιλίας, τὸν δ' ἔνδοθεν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τρόπων
 καὶ ἑαυτοῦ ἀνεθέντα καὶ ἐλευθερωθέντα· ἢ οὐχ οὗτος ὁ βίος
 τοῦ τοιούτου;

Οὗτος μὲν οὖν, ἔφη.

Καὶ ἂν μὲν γε, ἦν δ' ἐγώ, ὀλίγοι οἱ τοιοῦτοι ἐν πόλει
 · b ὧσι καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος σωφρονῆ, ἐξελθόντες ἄλλον τινα
 δορυφοροῦσι τύραννον ἢ μισθοῦ ἐπικουροῦσιν, ἔαν που
 πόλεμος ἦ· ἔαν δ' ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ἡσυχίᾳ γένωνται, αὐτοῦ
 δὴ ἐν τῇ πόλει κακὰ δρῶσι σμικρὰ πολλά.

5 Τὰ ποῖα δὴ λέγεις;

Οἷα κλέπτουσι, τοιχωρυχοῦσι, βαλλαντιοτομοῦσι, λωπο-
 δυτοῦσιν, ἱεροσυλοῦσιν, ἀνδραποδίζονται· ἔστι δ' ὅτε συκο-
 φαντοῦσιν, ἔαν δυνατοὶ ὧσι λέγειν, καὶ ψευδομαρτυροῦσι
 καὶ δωροδοκοῦσιν.

c Σμικρὰ γ', ἔφη, κακὰ λέγεις, ἔαν ὀλίγοι ὧσιν οἱ τοιοῦτοι.

Τὰ γὰρ σμικρὰ, ἦν δ' ἐγώ, πρὸς τὰ μεγάλα σμικρὰ ἔστω,
 καὶ ταῦτα δὴ πάντα πρὸς τύραννον πονηρία τε καὶ ἀθλιότητα
 πόλεως, τὸ λεγόμενον, οὐδ' ἴκταρ βάλλει. ὅταν γὰρ δὴ
 5 πολλοὶ ἐν πόλει γένωνται οἱ τοιοῦτοι καὶ ἄλλοι οἱ συνεπό-
 μνοι αὐτοῖς, καὶ αἰσθωνται ἑαυτῶν τὸ πλῆθος, τότε οὗτοί
 εἰσιν οἱ τὸν τύραννον γεννῶντες μετὰ δήμου ἀνοίας ἐκείνου,
 ὃς ἂν αὐτῶν μάλιστα αὐτὸς ἐν αὐτῷ μέγιστον καὶ πλείστον
 d ἐν τῇ ψυχῇ τύραννον ἔχη.

Εἰκότως γ', ἔφη· τυραννικώτατος γὰρ ἂν εἴη.

Οὐκοῦν ἔαν μὲν ἐκόντες ὑπέικωσιν· ἔαν δὲ μὴ ἐπιτρέπη
 ἡ πόλις, ὥσπερ τότε μητέρα καὶ πατέρα ἐκόλαζεν, οὕτω
 5 πάλιν τὴν πατρίδα, ἔαν οἷός τ' ᾖ, κολάσεται ἐπεισαγόμενος
 νέους ἐταίρους, καὶ ὑπὸ τούτοις δὴ δουλεύουσιν τὴν πάλα
 φίλην μητρίδα τε, Κρήτες φασί, καὶ πατρίδα ἕξει τε καὶ
 θρέψει. καὶ τοῦτο δὴ τὸ τέλος ἂν εἴη τῆς ἐπιθυμίας τοῦ
 τοιούτου ἀνδρός.

Τούτο, ἢ δ' ὅς, παντάσῃ γε.

e

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, οὔτοί γε τοιοῦδε γίνονται ἰδίᾳ καὶ πρὶν ἄρχειν· πρῶτον μὲν οἷς ἂν συνῶσιν, ἢ κόλαξιν ἑαυτῶν συνόντες καὶ πᾶν ἑτοίμοις ὑπηρετεῖν, ἢ ἑάν τού τι δέωνται, αὐτοὶ ὑποπεσόντες, πάντα σχήματα τολμῶντες ποιεῖν ὡς 576 οἰκέοι, διαπραξάμενοι δὲ ἀλλότριαι;

Καὶ σφόδρα γε.

Ἐν παντὶ ἄρα τῷ βίῳ ζῶσι φίλοι μὲν οὐδέποτε οὐδενί, αἰεὶ δὲ του δεσπόζοντες ἢ δουλεύοντες ἄλλῳ, ἐλευθερίας δὲ 5 καὶ φιλίας ἀληθοῦς τυραννικὴ φύσις αἰεὶ ἄγευστος.

Πάνν μὲν οὖν.

Ἄρ' οὖν οὐκ ὀρθῶς ἂν τοὺς τοιοῦτους ἀπίστους καλοῖμεν; Πῶς δ' οὔ;

Καὶ μὴν ἀδίκους γε ὡς οἶόν τε μάλιστα, εἴπερ ὀρθῶς 10 ἐν τοῖς πρόσθεν ὠμολογήσαμεν περὶ δικαιοσύνης οἶόν τι ἐστίν.

Ἄλλὰ μὴν, ἢ δ' ὅς, ὀρθῶς γε.

Κεφαλαιωσώμεθα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, τὸν κάκιστον. ἔστιν δὲ πού, οἷον ὄναρ διήλομεν, ὅς ἂν ἕπαρ τοιοῦτος ἦ. 5

Πάνν μὲν οὖν.

Οὐκοῦν οὗτος γίνεταί ὅς ἂν τυραννικώτατος φύσει ἂν μοναρχήσῃ, καὶ ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῶ, τοσοῦτῳ μᾶλλον τοιοῦτος.

Ἀνάγκη, ἔφη διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Γλαῦκων. 10

Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὅς ἂν φαίνεται ποιηρότατος, καὶ ἀθλιώτατος φαιήσεται; καὶ ὅς ἂν πλείστον χρόνον καὶ 5 μάλιστα τυραννεύσῃ, μάλιστα τε καὶ πλείστον χρόνον τοιοῦτος γεγοινῶς τῇ ἀληθείᾳ; τοῖς δὲ πολλοῖς πολλὰ καὶ δοκεῖ.

Ἀνάγκη, ἔφη, ταῦτα γοῶν οὕτως ἔχειν. 5

Ἄλλο τι οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὅ γε τυραννικὸς κατὰ τῆν

04 τού τι M: τουτι F: τουτι Λ D α 1 πάντα Λ F M: πάντα
τά D β 10 διαδεξάμενος Λ M: δεξάμενος F D 03 τοῖς . . .
c 4 δοκεῖ om. F

τυραννουμένην πόλιν ἂν εἶη ὁμοίωτητι, δημοτικὸς δὲ κατὰ δημοκρατουμένην, καὶ οἱ ἄλλοι οὕτω;

Τί μήν;

10 Οὐκοῦν, ὅτι πόλις πρὸς πόλιν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονία, τοῦτο καὶ ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα;

d Πῶς γὰρ οὐ;

Τί οὖν ἀρετῇ τυραννουμένη πόλις πρὸς βασιλευομένην οἶαν τὸ πρῶτον διήλθομεν;

Πᾶν τούναντίον, ἔφη· ἡ μὲν γὰρ ἀρίστη, ἡ δὲ κα-
5 κίστη.

Οὐκ ἐρήσομαι, εἶπον, ὅποτέραν λέγεις· δῆλον γάρ. ἀλλ' εὐδαιμονίας τε αὐτὴ καὶ ἀθλιότητος ὡσαύτως ἢ ἄλλως κρίνεις; καὶ μὴ ἐκπληττώμεθα πρὸς τὸν τύραννον ἕνα ὄντα βλέποντες, μηδ' εἴ τινας ὀλίγοι περὶ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὡς χρὴ ὅλην
e τὴν πόλιν εἰσελθόντας θεάσασθαι, καταδύντες εἰς ἅπασαν καὶ ἰδόντες, οὕτω δόξαν ἀποφαινώμεθα.

Ἄλλ' ὀρθῶς, ἔφη, προκαλῆ· καὶ δῆλον παντὶ ὅτι τυραννουμένης μὲν οὐκ ἔστιν ἀθλιωτέρα, βασιλευομένης δὲ οὐκ
5 εὐδαιμονεστέρα.

Ἄρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ περὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ αὐτὰ ταῦτα
577 προκαλούμενος ὀρθῶς ἂν προκαλοίμην, ἀξιῶν κρίνειν περὶ αὐτῶν ἐκεῖνον, ὃς δύναται τῇ διανοίᾳ εἰς ἀνδρὸς ἦθος ἐνδὺς διδεῖν καὶ μὴ καθάπερ παῖς ἕξωθεν ὄρων ἐκπλήττεται ὑπὸ τῆς τῶν τυραννικῶν προστάσεως ἦν πρὸς τοὺς ἕξω σχηματί-
5 ζονται, ἀλλ' ἱκανῶς διορθῆ; εἰ οὖν οἰοίμην δεῖν ἐκεῖνον πάντας ἡμᾶς ἀκούειν, τοῦ δυνατοῦ μὲν κρῖναι, συνφικητός δὲ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ παραγεγονότος ἐν τε ταῖς κατ' οἰκίαν πράξεσιν, ὡς πρὸς ἐκάστους τοὺς οἰκέλους ἔχει, ἐν οἷς
b μάλιστα γυμνὸς ἂν ὀφθείη τῆς τραγικῆς σκευῆς, καὶ ἐν αὐτοῖς δημοσίοις κινδύνοις, καὶ ταῦτα πάντα ἰδόντα κελεύομεν

c 7 ὁμοίωτητι secl. ci. Ast c 11 καὶ A F M : om. D d 2 γρ. ἀρετῇ in marg. A : ἀρα ἢ A : ἔρα ἢ F D M a 4 σχηματίζονται A F M : σχηματίζεται D b 1 ἂν ὀφθείη] ἀνοφθείη A ἐν αὐτοῖς A D M : ἐν αὐτοῖς F

ἐξαγγέλλειν πῶς ἔχει εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ὁ τύραννος πρὸς τοὺς ἄλλους;

ἽΟρθότατ' ἄν, ἔφη, καὶ ταῦτα προκαλοῖο. 5

Βούλει οὖν, ἦν δ' ἐγώ, προσποιησώμεθα ἡμεῖς εἶναι τῶν δυνατῶν ἄν κρῖναι καὶ ἤδη ἐντυχόντων τοιοῦτοῖς, ἵνα ἔχωμεν ὅστις ἀποκρινεῖται ἃ ἐρωτῶμεν;

Πάνυ γε.

Ἴθι δὴ μοι, ἔφη, ὧδε σκόπει. τὴν ὁμοιότητα ἀναμιμνη- σκόμενος τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καθ' ἕκαστον ἐν μέρει ἀθρῶν, τὰ παθήματα ἑκατέρου λέγε. c

Τὰ ποῖα; ἔφη.

Πρῶτον μὲν, ἦν δ' ἐγώ, ὡς πόλις εἰπεῖν, ἐλευθέραν ἢ 5 δούλην τὴν τυραννουμένην ἐρεῖς;

Ὡς οἶόν τ', ἔφη, μάλιστα δούλην.

Καὶ μὴν ὁρᾶς γε ἐν αὐτῇ δεσπότης καὶ ἐλευθέρους.

Ὅρῶ, ἔφη, σμικρὸν γέ τι τοῦτο· τὸ δὲ ὄλον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐν αὐτῇ καὶ τὸ ἐπιεικέστατον ἀτίμως τε καὶ ἀθλίως δούλον. 10

Εἰ οὖν, εἶπον, ὅμοιος ἀνὴρ τῇ πόλει, οὐ καὶ ἐν ἐκείνῳ ἀνάγκη τὴν αὐτὴν τάξιν ἐνεῖναι, καὶ πολλῆς μὲν δουλείας τε καὶ ἀνελευθερίας γέμειν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα αὐτῆς τὰ μέρη δουλεύειν, ἅπερ ἦν ἐπιεικέστατα, μικρὸν δὲ καὶ τὸ μοχθηρότατον καὶ μανικώτατον δεσπόζειν; 5

Ἀνάγκη, ἔφη.

Τί οὖν; δούλην ἢ ἐλευθέραν τὴν τοιαύτην φήσεις εἶναι ψυχὴν;

Δούλην δῆπου ἔγωγε.

Οὐκοῦν ἢ γε αὐτὴ δούλη καὶ τυραννουμένη πόλις ἤκιστα 10 ποιεῖ ἃ βούλεται;

Πολύ γε.

Καὶ ἡ τυραννουμένη ἄρα ψυχὴ ἤκιστα ποιήσει ἃ ἂν βουληθῆ, ὡς περὶ ὄλης εἰπεῖν ψυχῆς· ὑπὸ δὲ οἴστρου ἀεὶ ἐλκομένη βία ταραχῆς καὶ μεταμελείας μεστὴ ἔσται. c

Πῶς γὰρ οὐ;

5 Πλουσίαν δὲ ἡ πενομένην ἀνάγκη τὴν τυραννουμένην πόλιν εἶναι;

Πενομένην.

578 Καὶ ψυχὴν ἄρα τυραννικὴν πενιχρὰν καὶ ἄπληστον ἀνάγκη αἰεὶ εἶναι.

Οὕτως, ἡ δ' ὅς.

Τί δέ; φόβου γέμειν ἄρ' οὐκ ἀνάγκη τὴν τε τοιαύτην
5 πόλιν τὸν τε τοιοῦτον ἄνδρα;

Πολλή γε.

Ἵδουρμούς τε καὶ στεναγμούς καὶ θρήνους καὶ ἀλγηδόνας οἶει ἔν τινι ἄλλῃ πλείους εὐρήσειν;

Οὐδαμῶς.

10 Ἐν ἀνδρὶ δὲ ἡγῆ τὰ τοιαῦτα ἐν ἄλλῃ τινὶ πλείω εἶναι ἢ
ἐν τῷ μαινομένῳ ὑπὸ ἐπιθυμιῶν τε καὶ ἐρώτων τούτῳ τῷ τυραννικῷ;

Πῶς γὰρ ἄν; ἔφη.

b εἰς πάντα δὴ οἶμαι ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας τὴν τε πόλιν τῶν πόλεων ἀθλιωτάτην ἔκρινας—

Οὐκοῦν ὀρθῶς; ἔφη.

Καὶ μάλα, ἦν δ' ἐγώ. ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ
5 τυραννικοῦ τί λέγεις εἰς ταῦτά ταῦτα ἀποβλέπων;

Μακρῷ, ἔφη, ἀθλιωτάτον εἶναι τῶν ἄλλων ἀπάντων.

Τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, οὐκέτ' ὀρθῶς λέγεις.

Πῶς; ἡ δ' ὅς.

Οὕπω, ἔφη, οἶμαι, οὗτός ἐστιν ὁ τοιοῦτος μάλιστα.

10 Ἄλλὰ τίς μὴν;

Ὅδε ἴσως σοι ἔτι δόξει εἶναι τούτου ἀθλιώτερος.

Ποῖος;

c Ὅς ἄν, ἦν δ' ἐγώ, τυραννικὸς ὢν μὴ ἰδιώτην βίον κατα-

a 4 τε M: γε AFD a 5 τε ADM: γε F a 7 τε ADM:
γε F: δὲ scr. Laur. xxxix b 2 τε AD: γε FM b 5 ταῦτά
ταῦτα AM: ταῦτα ταῦτα D: αὐτὰ ταῦτα F b 8 πῶς; ἡ δ' ὅς
AFM: om. D

βιῶ, ἀλλὰ δυστυχῆς ἢ καὶ αὐτῷ ὑπό τινος συμφορᾶς ἐκπορισθῆ ὥστε τυράννῳ γενέσθαι.

Τεκμαίρομαί σε, ἔφη, ἐκ τῶν προειρημένων ἀληθῆ λέγειν.

Ναί, ἦν δ' ἐγώ, ἀλλ' οὐκ οἶεσθαι χρῆ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' 5
εὔ μάλα τῷ τοιούτῳ λόγῳ σκοπεῖν· περὶ γάρ τοι τοῦ
μεγίστου ἢ σκέψις, ἀγαθοῦ τε βίου καὶ κακοῦ.

Ὅρθότατα, ἦ δ' ὄς.

Σκόπει δὴ εἰ ἄρα τι λέγω. δοκεῖ γάρ μοι δεῖν ἐννοῆσαι
ἐκ τῶνδε περὶ αὐτοῦ σκοποῦντας. d

Ἐκ τίνων;

Ἐξ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι πλούσιοι ἐν πόλεσιν
ἀνδράποδα πολλὰ κέκτηνται. οὔτοι γὰρ τοῦτό γε προσόμοιοι
ἔχουσιν τοῖς τυράννοις, τὸ πολλῶν ἀρχεῖν· διαφέρει δὲ τὸ 5
ἐκείνου πλήθος.

Διαφέρει γάρ.

Οἷσθ' οὖν ὅτι οὔτοι ἀδεῶς ἔχουσιν καὶ οὐ φοβοῦνται
τοὺς οἰκέτας;

Τί γὰρ ἂν φοβοῦντο;

10

Οὐδέν, εἶπον· ἀλλὰ τὸ αἴτιον ἐννοεῖς;

Ναί, ὅτι γε πᾶσα ἡ πόλις ἐνὶ ἐκάστῳ βοηθεῖ τῶν ἰδιωτῶν.

Καλῶς, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις. τί δέ; εἴ τις θεῶν ἄνδρα c
ἕνα, ὅτῳ ἔστιν ἀνδράποδα πεντήκοντα ἢ καὶ πλείω, ἄρας ἐκ
τῆς πόλεως αὐτόν τε καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας θείη εἰς ἔρη-
μίαν μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας τε καὶ τῶν οἰκετῶν, ὅπου αὐτῷ
μηδεὶς τῶν ἐλευθέρων μέλλοι βοηθήσειν, ἐν πόλει ἂν τι 5
καὶ ὀπόσῳ φόβῳ οἶε γενέσθαι αὐτόν περὶ τε αὐτοῦ καὶ
παίδων καὶ γυναικός, μὴ ἀπόλωτο ὑπὸ τῶν οἰκετῶν;

Ἐν παντί, ἦ δ' ὄς, ἔγωγε.

Οὐκοῦν ἀναγκάζοιτο ἂν τις ἤδη θωπεύειν αὐτῶν τῶν 579
δούλων καὶ ὑπισχνεῖσθαι πολλὰ καὶ ἐλευθεροῦν οὐδὲν
δεόμενος, καὶ κόλαξ αὐτὸς ἂν θεραπεύων ἀναφανείη;

ο 2 δυστυχῆς β Λ¹ F D M : δυστυχῆσθ Λ ο 2 ἢ καὶ F D : ἢ Λ M
ο 5 ἂν Λ D M : om. F ο 6 οἶε Λ D M : οἶε ἂν F

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη, αὐτῷ, ἢ ἀπολωλέναι.

5 Τί δ', εἰ καὶ ἄλλους, ἦν δ' ἐγώ, ὁ θεὸς κύκλῳ κατοικίσειεν γείτονας πολλοὺς αὐτῷ, οἳ μὴ ἀνέχοντο εἴ τις ἄλλος ἄλλου δεσπόζειν ἀξιοῖ, ἀλλ' εἴ πού τινα τοιοῦτον λαμβάνοιεν, ταῖς ἐσχάταις τιμωροῦντο τιμωρίαις;

b Ἔτι ἂν, ἔφη, οἶμαι, μᾶλλον ἐν παντὶ κακοῦ εἴη, κύκλῳ φρουρούμενος ὑπὸ πάντων πολεμίῳν.

Ἄρ' οὖν οὐκ ἐν τοιούτῳ μὲν δεσμοτηρίῳ δέδεται ὁ τύραννος, φύσει ὣν οἶον διεληλύθαμεν, πολλῶν καὶ παντοδαπῶν
5 φόβων καὶ ἐρώτων μεστός· λίχνῳ δὲ ὄντι αὐτῷ τὴν ψυχὴν μόνῳ τῶν ἐν τῇ πόλει οὔτε ἀποδημηῆσαι ἕξεστιν οὐδαμῶσε, οὔτε θεωρῆσαι ὅσων δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἐλεύθεροι ἐπιθυμηταὶ εἰσιν, καταδεδυκῶς δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ πολλὰ ὡς γυνὴ ζῆ,
c φθονῶν καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἕάν τις ἕξω ἀποδημῆ καὶ τι ἀγαθὸν ὄρᾳ;

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

Οὐκοῦν τοῖς τοιούτοις κακοῖς πλείω καρποῦται ἀνὴρ ὅς
5 ἂν κακῶς ἐν ἑαυτῷ πολιτευόμενος, ὃν νυνδὴ σὺ ἀθλιώτατον ἔκρινας, τὸν τυραννικόν, ὡς μὴ ιδιώτης καταβιῶ, ἀλλὰ ἀναγκασθῆ ὑπὸ τινος τύχης τυραννεῦσαι καὶ ἑαυτοῦ ὣν ἀκράτωρ ἄλλων ἐπιχειρήσῃ ἄρχειν, ὥσπερ εἴ τις κάμνοντι σώματι καὶ ἀκράτορι ἑαυτοῦ μὴ ιδιωτεύων ἀλλ' ἀγωνιζόμενος
d πρὸς ἄλλα σώματα καὶ μαχόμενος ἀναγκάζεται διαγῆναι τὸν βίον.

Παντάπασι, ἔφη, ὁμοιώτατά τε καὶ ἀληθέστατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

5 Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ φίλε Γλαῦκων, παντελῶς τὸ πάθος ἄθλιον, καὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος χαλεπώτατα ζῆν χαλεπώτερον ἔτι ζῆ ὁ τυραννῶν;

a 5 κατοικίσειεν scr. recc.: κατοικήσειεν A D M: κατοικήε F b 1 κακοῦ secl. Ast εἴη A² F M: εἰ εἴη A D b 8 ὡς] ὥσπερ Stobaeus ζῆ A F M Stobaeus: ζῆν D c 4 ἀνὴρ A F M Stobaeus: ὁ ἀνὴρ D c 5 ἑαυτῷ A² D M Stobaeus: αὐτῷ F: ταυτῷ A c 6 ὡς μὴ A F D M: μὴ ὡς Θ Stobaeus

Κομιδῆ γ', ἔφη.

Ἔστιν ἄρα τῇ ἀληθείᾳ, κὰν εἰ μή τῷ δοκεῖ, ὁ τῷ ὄντι
 τύραννος τῷ ὄντι δούλος τὰς μεγίστας θωπείας καὶ δουλείας 10
 καὶ κόλαξ τῶν πονηροτάτων, καὶ τὰς ἐπιθυμίας οὐδ' ὅπως e
 τιοῦν ἀποπιμπλάς, ἀλλὰ πλείστων ἐπιδεέστατος καὶ πένης
 τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται, ἔάν τις ὄλην ψυχὴν ἐπίσσηται θεά-
 σασθαι, καὶ φόβου γέμων διὰ παντὸς τοῦ βίου, σφαδασμῶν
 τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης, εἴπερ τῇ τῆς πόλεως διαθέσει ἧς 5
 ἄρχει ἔοικεν. ἔοικεν δέ· ἢ γάρ;

Καὶ μάλα, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ πρὸς τούτοις ἔτι ἀποδώσομεν τῷ ἀνδρὶ καὶ 580
 ἃ τὸ πρότερον εἶπομεν, ὅτι ἀνάγκη καὶ εἶναι καὶ ἔτι μᾶλλον
 γίνεσθαι αὐτῷ ἢ πρότερον διὰ τὴν ἀρχὴν φθονερῷ, ἀπίστῳ,
 ἀδίκῳ, ἀφίλῳ, ἀνοσίῳ καὶ πάσης κακίας πανδοκεῖ τε καὶ
 τροφεῖ, καὶ ἐξ ἀπάντων τούτων μάλιστα μὲν αὐτῷ δυστυχεῖ 5
 εἶναι, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς πλησίον αὐτῷ τοιοῦτους ἀπεργά-
 ζεσθαι.

Οὐδέίς σοι, ἔφη, τῶν νοῦν ἔχόντων ἀντερεῖ.

Ἴθι δὴ μοι, ἔφην ἐγώ, νῦν ἤδη ὥσπερ ὁ διὰ πάντων
 κριτῆς ἀποφαίνεται, καὶ σὺ οὕτω, τίς πρῶτος κατὰ τὴν σὴν b
 ὁδὸν εὐδαιμονία καὶ τίς δεύτερος, καὶ τοὺς ἄλλους ἐξῆς
 πέντε οὕτως κρίνε, βασιλικόν, τιμοκρατικόν, ὀλιγαρχικόν,
 δημοκρατικόν, τυραννικόν.

Ἄλλὰ ῥαδίᾳ, ἔφη, ἢ κρίσις. καθάπερ γὰρ εἰσῆλθον 5
 ἔγωγε ὥσπερ χοροὺς κρίνω ἀρετῇ καὶ κακίᾳ καὶ εὐδαιμονία
 καὶ τῷ ἐναντίῳ.

Μισθωσώμεθα οὖν κήρυκα, ἦν δ' ἐγώ, ἢ αὐτὸς ἀνείπω
 ὅτι ὁ Ἀρίστωνος ὑδὸς τὸν ἀριστόν τε καὶ δικαιοτάτον εὐδαι-
 μονέστατον ἔκρινε, τοῦτον δ' εἶναι τὸν βασιλικώτατον καὶ c

d 9 δοκεῖ scr. Lobcov. : δοκῆ Λ F D M Stobaeus : ο 1 καὶ κόλαξ
 post d 10 δούλος transp. Adam ἐπιθυμίας Λ F M Stobaeus : ἐπιθυμίας
 καὶ δουλείας D b 2 καὶ τίς Λ F M Stobaeus : τίς D b 3 κρίνε
 Λ M Stobaeus : κρίναι F : κρίναι D b 8 ἀνείπω Λ M : ἂν εἴπω
 F D Stobaeus

βασιλεύοντα αὐτοῦ, τὸν δὲ κάκιστόν τε καὶ ἀδικώτατον ἀθλιώτατον, τοῦτον δὲ αὖ τυγχάνειν ὄντα ὃς ἂν τυραννικώτατος ᾖν ἑαυτοῦ τε ὅτι μάλιστα τυραννῆ καὶ τῆς πόλεως;

5 Ἄνειρήσθω σοι, ἔφη.

Ἦ οὖν προσαναγορεύω, εἶπον, ἐάντε λανθάνωσιν τοιοῦτοι ὄντες ἐάντε μὴ πάντας ἀνθρώπους τε καὶ θεούς;

Προσαναγόρευε, ἔφη.

Εἶεν δὴ, εἶπον· αὕτη μὲν ἡμῖν ἢ ἀπόδειξις μία ἂν εἴη, d δευτέραν δὲ ἰδὲ τήνδε, ἐάν τι δόξῃ εἶναι.

Τίς αὕτη;

Ἐπειδὴ, ὥσπερ πόλις, ἦν δ' ἐγώ, διήρηται κατὰ τρία εἶδη, οὕτω καὶ ψυχὴ ἐνὸς ἐκάστου τριχῆ, [λογιστικὸν] δέξεται, ὡς 5 ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ ἐτέραν ἀπόδειξιν.

Τίνα ταύτην;

Τήνδε. τριῶν ὄντων τριτταὶ καὶ ἡδοναὶ μοι φαίνονται, ἐνὸς ἐκάστου μία ἰδία· ἐπιθυμίαι τε ὡσαύτως καὶ ἀρχαί.

Πῶς λέγεις; ἔφη.

10 Τὸ μὲν, φαμέν, ἦν ᾧ μαθάνει ἄνθρωπος, τὸ δὲ ᾧ θυμοῦται, τὸ δὲ τρίτον διὰ πολυειδίαν ἐνὶ οὐκ ἔσχομεν ὀνόματι προσ- e εἰπεῖν ἰδίῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ ὃ μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον εἶχεν ἐν αὐτῷ, τούτῳ ἐπωνομάσαμεν· ἐπιθυμητικὸν γὰρ αὐτὸ κεκλήκαμεν διὰ σφοδρότητα τῶν τε περὶ τὴν ἐδωδὴν ἐπιθυμιῶν καὶ πόσιν καὶ ἀφροδίσια καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ἀκόλουθα, 5 καὶ φιλοχρήματου δὴ, ὅτι διὰ χρημάτων μάλιστα ἀποτελοῦνται 581 αἱ τοιαῦται ἐπιθυμίαι.

Καὶ ὀρθῶς γ', ἔφη.

Ἄρ' οὖν καὶ τὴν ἡδονὴν αὐτοῦ καὶ φιλίαν εἰ φαῖμεν εἶναι τοῦ κέρδους, μάλιστ' ἂν εἰς ἐν κεφάλαιον ἀπεριειδοίμεθα τῷ 5 λόγῳ, ὥστε τι ἡμῖν αὐτοῖς δηλοῦν, ὅποτε τοῦτο τῆς ψυχῆς

c 6 προσαναγορεύω A F M : προσαγορεύω D d 1 δὲ ἰδὲ Adam : δεῖ δὲ A F D M : δεῖ δεῖ m. recs. d 4 λογιστικὸν A² F D M : τὸ λογιστικὸν A : λογιστικὸν ἐπιθυμητικὸν θυμικὸν Pag. 1642 : om. recs. d 8 ἰδία D M : ἰδία A : om. F e 2 τούτῳ] τοῦτο F e 3 τε F D : om. A M a 3 φαῖμεν A² M : φαμεν A F D

τὸ μέρος λέγοιμεν, καὶ καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον καὶ φιλοκερδῆς ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν;

Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ, ἔφη.

Τί δέ; τὸ θυμοειδῆς οὐ πρὸς τὸ κρατεῖν μέντοι φαμὲν καὶ νικᾶν καὶ εὐδοκιμεῖν ἀεὶ ὄλον ὠρμῆσθαι;

10

Καὶ μάλα.

b

Εἰ οὖν φιλόνικον αὐτὸ καὶ φιλότιμον προσαγορεύοιμεν, ἢ ἐμμελῶς ἂν ἔχοι;

Ἐμμελέστατα μὲν οὖν.

Ἄλλὰ μὴν ᾧ γε μαθάνομεν, παντὶ δῆλον ὅτι πρὸς τὸ εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν ὅπῃ ἔχει πᾶν ἀεὶ τέταται, καὶ χρημάτων τε καὶ δόξης ἥκιστα τούτων τούτῳ μέλει.

5

Πολύ γε.

Φιλομαθῆς δὴ καὶ φιλόσοφον καλοῦντες αὐτὸ κατὰ τρόπον ἂν καλοῖμεν;

10

Πῶς γὰρ οὐ;

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἄρχει ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν μὲν τοῦτο, τῶν δὲ τὸ ἕτερον ἐκείνων, ὑπότερον ἂν τύχη;

c

Οὕτως, ἔφη.

Διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἀνθρώπων λέγομεν τὰ πρῶτα τριττὰ γένη εἶναι, φιλόσοφον, φιλόνικον, φιλοκερδῆς;

Κομιδῆ γε.

5

Καὶ ἡδονῶν δὴ τρία εἶδη, ὑποκείμενον ἐν ἐκάστῳ τούτων;

Πάνυ γε.

Οἷσθ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι εἰ ἴθελοις τρεῖς τοιοῦτους ἀνθρώπους ἐν μέρει ἕκαστον ἀνερωτᾶν τίς τούτων τῶν βίω ἡδιστος, τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστος μάλιστα ἐγκωμιάσεται; ὃ τε χρηματιστικὸς πρὸς τὸ κερδαίνειν τὴν τοῦ τιμᾶσθαι ἡδονὴν ἢ τὴν τοῦ μαθάνειν οὐδενὸς ἀξίαν φήσει εἶναι, εἰ μὴ εἴ τι αὐτῶν ἀργύριον ποιεῖ;

10

d

a 10 ἀεὶ Λ Μ: δεῖ F D b 6 τέταται Λ D: τέτακται F M
b 7 τούτων escl. Baizer: πάντων ci. Thompson c 3 λέγομεν F M:
λέγωμεν Λ D c 6 δὴ Λ D M: γε F ὑποκείμενον Λ F D: ὑπο-
κείμενα Λ' M

Ἀληθῆ, ἔφη.

5 Τί δὲ ὁ φιλότιμος; ἦν δ' ἐγώ· οὐ τὴν μὲν ἀπὸ τῶν χρημάτων ἡδονὴν φορτικὴν τινα ἡγείται, καὶ αὐτὴ τὴν ἀπὸ τοῦ μαθάνειν, ὅτι μὴ μάθημα τιμὴν φέρει, καπνὸν καὶ φλυαρίαν;

Οὕτως, ἔφη, ἔχει.

10 Τὸν δὲ φιλόσοφον, ἦν δ' ἐγώ, τί οἰώμεθα τὰς ἄλλας
e ἡδονὰς νομίζειν πρὸς τὴν τοῦ εἰδέναι τάληθές ὅπη ἔχει καὶ ἐν τοιοῦτῳ τιμὴ ἀεὶ εἶναι μαθάνοντα; [τῆς ἡδονῆς] οὐ πάνυ πόρρω; καὶ καλεῖν τῷ ὄντι ἀναγκαίας, ὡς οὐδὲν τῶν ἄλλων δεόμενον, εἰ μὴ ἀνάγκη ἦν;

5 Εὖ, ἔφη, δεῖ εἰδέναι;

Ἵστε δὴ οὖν, εἶπον, ἀμφισβητοῦνται ἐκάστου τοῦ εἶδους αἱ ἡδοναὶ καὶ αὐτὸς ὁ βίος, μὴ ὅτι πρὸς τὸ κάλλιον καὶ αἴσχιον ζῆν μηδὲ τὸ χεῖρον καὶ ἄμεινον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ τὸ
582 ἡδῖον καὶ ἀλυπτότερον, πῶς ἂν εἰδείμεν τίς αὐτῶν ἀληθέστατα λέγει;

Οὐ πάνυ, ἔφη, ἔγωγε ἔχω εἰπεῖν.

Ἴσως δὲ σκοπεῖ· τίμι χρὴ κρίνεσθαι τὰ μέλλοντα καλῶς
5 κριθήσεσθαι; ἄρ' οὐκ ἐμπειρία τε καὶ φρονήσις καὶ λόγος; ἢ τούτων ἔχοι ἂν τις βέλτιον κριτήριον;

Καὶ πῶς ἂν; ἔφη.

Σκόπει δὴ· τριῶν ὄντων τῶν ἀνδρῶν τίς ἐμπειρότατος πασῶν
ὄντων εἶπομεν ἡδονῶν; πότερον ὁ φιλοκερδής, μαθάνων αὐτὴν
10 τὴν ἀλήθειαν οἶόν ἐστιν, ἐμπειρότερος δοκεῖ σοι εἶναι τῆς
b ἀπὸ τοῦ εἰδέναι ἡδονῆς, ἢ ὁ φιλόσοφος τῆς ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν;

Πολύ, ἔφη, διαφέρει. τῷ μὲν γὰρ ἀνάγκη γεύεσθαι τῶν ἐτέρων ἐκ παιδὸς ἀρξαμένῳ· τῷ δὲ φιλοκερδεῖ, ὅπη πέφυκε τὰ ὄντα μαθάνοντι, τῆς ἡδονῆς ταύτης, ὡς γλυκεῖα ἐστίν,

d 5 τῶν ADM: om. F d 10 τί οἰώμεθα ci. Graser: ποιώμεθα
A F D M e 1 ἔχει A F M: ἴσχει D e 2 τῆς ἡδονῆς punctis
notata in A: secl. Baier: an τῆς ἀληθινῆς? Campbell e 6 στε]
ὅτι Galenus τοῦ om. Galenus e 7 ὅτι A D M: om. F
b 4 ὄντα A F M: ὄντι D

οὐκ ἀνάγκη γεύεσθαι οὐδ' ἐμπείρῳ γίγνεσθαι, μᾶλλον δὲ 5
καὶ προθυμουμένῳ οὐ ράδιον.

Πολὺ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, διαφέρει τοῦ γε φιλοκερδοῦς ὁ
φιλόσοφος ἐμπειρία ἀμφοτέρων τῶν ἡδονῶν.

Πολὺ μέντοι. c

Τί δὲ τοῦ φιλοτίμου; ἄρα μᾶλλον ἄπειρός ἐστι τῆς ἀπὸ
τοῦ τιμᾶσθαι ἡδουῆς ἢ ἐκείνος τῆς ἀπὸ τοῦ φρονεῖν;

Ἄλλὰ τιμὴ μὲν, ἔφη, ἐάνπερ ἐξεργάζωνται ἐπὶ ὁ ἕκαστος
ῶρμηκε, πᾶσιν αὐτοῖς ἔπεται—καὶ γὰρ ὁ πλούσιος ὑπὸ 5
πολλῶν τιμᾶται καὶ ὁ ἀνδρείος καὶ σοφός—ὥστε ἀπὸ γε τοῦ
τιμᾶσθαι, οἷόν ἐστιν, πάντες τῆς ἡδουῆς ἐμπειροὶ τῆς δὲ
τοῦ οὗτος θέας, οἷαν ἡδονὴν ἔχει, ἀδύνατον ἄλλῃ γεγεῦσθαι
πλὴν τῷ φιλοσόφῳ.

Ἐμπειρίας μὲν ἄρα, εἶπον, ἔνεκα κάλλιστα τῶν ἀνδρῶν d
κρίνει οὗτος.

Πολύ γε.

Καὶ μὴν μετὰ γε φρονήσεως μόνος ἐμπειρος γεγυῶς
ἔσται. 5

Τί μήν;

Ἄλλὰ μὴν καὶ δι' οὗ γε δεῖ ὄργανον κρίνεσθαι, οὐ τοῦ
φιλοκερδοῦς τοῦτο ὄργανον οὐδὲ τοῦ φιλοτίμου, ἀλλὰ τοῦ
φιλοσόφου.

Τὸ ποῖον; 10

Διὰ λόγων που ἔφαμεν δεῖν κρίνεσθαι. ἢ γάρ;

Ναί.

Λόγοι δὲ τούτου μάλιστα ὄργανον.

Πῶς δ' οὗ;

Οὐκοῦν εἰ μὲν πλούτῳ καὶ κέρδει ἄριστα ἐκρίνετο τὰ 15
κρινόμενα, ἃ ἐπὶ φρονήσεως καὶ ἐψευγεν, ἀνάγκη ἂν c
ἦν ταῦτα ἀληθέστατα εἶναι.

c 4 τιμὴ μὲν ver. recs. : τιμὴν μὲν F : τί μὴν Λ D M c 6 σοφός
Λ F D : ὁ σοφός Λ' M d 2 κρίνει] κρινεῖ c1. Bekker οὗτος
F D M : οὕτως Λ d 4 φρονήσεως Λ F M : σωφρονήσεως D
d 8 τοῦτο Λ M : τοῦτο τὸ F D

Πολλή γε.

Εἰ δὲ τιμῇ τε καὶ νίκη καὶ ἀνδρεία, ἄρ' οὐχ ἂ οὐ φιλότιμος
5 τε καὶ φιλόνομος;

Δῆλον.

Ἐπειδὴ δ' ἐμπειρία καὶ φρονήσει καὶ λόγῳ;

Ἄνάγκη, ἔφη, ἂ οὐ φιλόσοφος τε καὶ οὐ φιλόλογος ἐπαιεῖ,
ἀληθέστατα εἶναι.

583 Τριῶν ἄρ' οὐσῶν τῶν ἡδονῶν ἢ τούτου τοῦ μέρους τῆς
ψυχῆς ᾧ μαθάνομεν ἡδίστη ἂν εἴη, καὶ ἐν ᾧ ἡμῶν τοῦτο
ἄρχει, οὐ τούτου βίος ἡδιστος;

Πῶς δ' οὐ μέλλει; ἔφη· κύριος γοῦν ἐπαιετής ὢν
5 ἐπαιεῖ τὸν ἑαυτοῦ βίον οὐ φρόνιμος.

Τίνα δὲ δευτέρον, εἶπον, βίον καὶ τίνα δευτέραν ἡδονὴν
φησιν οὐ κριτῆς εἶναι;

Δῆλον ὅτι τὴν τοῦ πολεμικοῦ τε καὶ φιλοτίμου· ἐγγυτέρω
γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ἢ ἡ τοῦ χρηματιστοῦ.

10 Ὑστάτην δὴ τὴν τοῦ φιλοκερδοῦς, ὡς ἔοικεν.

Τί μήν; ἢ δ' ὅς.

b Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτω δὴ ἐφεξῆς ἂν εἴη καὶ δις νενικηκῶς
οὐ δίκαιος τὸν ἀδικον· τὸ δὲ τρίτον ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρῳ τε
καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ Δίῳ, ἄθρει ὅτι οὐδὲ παναληθῆς ἐστὶν ἢ
τῶν ἄλλων ἡδονῆ πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου οὐδὲ καθαρὰ, ἀλλ'
5 ἐσκιαγραφημένη τις, ὡς ἐγὼ δοκῶ μοι τῶν σοφῶν τινας
ἀκηκοέναι· καίτοι τοῦτ' ἂν εἴη μέγιστόν τε καὶ κυριώτατον
τῶν πτωμάτων.

Πολύ γε· ἀλλὰ πῶς λέγεις;

c Ὡδ', εἶπον, ἐξευρήσω, σοῦ ἀποκρινομένου ζητῶν ἄμα.

Ἐρώτα δὴ, ἔφη.

Λέγε δὴ, ἦν δ' ἐγώ· οὐκ ἐναντίον φαμὲν λύπην ἡδονῆ;

Καὶ μάλα.

5 Οὐκοῦν καὶ τὸ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι εἶναι τι;

ε 5 φιλόνομος (sic) F : οὐ φιλόνομος (sic) A D a 4 ὢν F D M :
ὢν A (et mox βίον punctis notatum) a 9 ἐστὶν A D M : om. F
c 3 λύπην A² : πην A

Εἶναι μέντοι.

Μεταξὺ τούτοις ἀμφοῖν ἐν μέσῳ ὃν ἡσυχίαν τινὰ περὶ
ταῦτα τῆς ψυχῆς; ἢ οὐχ οὕτως αὐτὸ λέγεις;

Οὕτως, ἢ δ' ὅς.

Ἄρ' οὖν μνημονεύεις, ἦν δ' ἐγώ, τοὺς τῶν καμνόντων 10
λόγους, οὓς λέγουσιν ὅταν κάμνωσιν;

Πόλους;

Ὡς οὐδὲν ἄρα ἐστὶν ἥδιον τοῦ ὑγιαίνειν, ἀλλὰ σφᾶς
ἐλελήθει, πρὶν κάμνειν, ἥδιον ὄν. d

Μέμνημαι, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ τῶν περιωδυνία τινὲ ἐχομένων ἀκούεις λε-
γόντων ὡς οὐδὲν ἥδιον τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον;

Ἄκούω. 5

Καὶ ἐν ἄλλοις γε οἶμαι πολλοῖς τοιούτοις αἰσθάνη γι-
γνομένους τοὺς ἀνθρώπους, ἐν οἷς, ὅταν λυπῶνται, τὸ μὴ
λυπεῖσθαι καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τοιούτου ἐγκωμιάζουσιν ὡς
ἥδιον, οὐ τὸ χαίρειν.

Τοῦτο γάρ, ἔφη, τότε ἡδὺ ἴσως καὶ ἀγαπητὸν γίγνεται, 10
ἡσυχία.

Καὶ ὅταν παύσῃται ἄρα, εἶπον, χαίρων τις, ἢ τῆς ἡδονῆς e
ἡσυχία λυπηρὸν ἔσται.

Ἴσως, ἔφη.

Ὁ μεταξὺ ἄρα νυνδὴ ἀμφοτέρων ἔφαμεν εἶναι, τὴν
ἡσυχίαν, τοῦτό ποτε ἀμφοτέρα ἔσται, λύπη τε καὶ ἡδονή. 5

Ἔοικεν.

Ἢ καὶ δυνατὸν τὸ μῆδέτερα ὅν ἀμφοτέρα γίγνεσθαι;

Οὐ μοι δοκεῖ.

Καὶ μὴν τό γε ἡδὺ ἐν ψυχῇ γιγνόμενοι καὶ τὸ λυπηρὸν
κίνησις τις ἀμφοτέρω ἐστὶν ἢ οὐ; 10

Ναί.

Τὸ δὲ μήτε λυπηρὸν μήτε ἡδὺ οὐχὶ ἡσυχία μέντοι καὶ 584
ἐν μέσῳ τούτοις ἐφάνη ἄρτι;

Ἐφάνη γάρ.

Πῶς οὖν ὀρθῶς ἔστι τὸ μὴ ἀλγεῖν ἠδὺ ἡγεῖσθαι ἢ τὸ μὴ
5 χαίρειν ἀνιαρόν;

Οὐδαμῶς.

.. Οὐκ ἔστιν ἄρα τοῦτο, ἀλλὰ φαίνεται, ἦν δ' ἐγώ, παρὰ
τὸ ἀλγεινὸν ἠδὺ καὶ παρὰ τὸ ἠδὺ ἀλγεινὸν τότε ἢ ἡσυχία,
καὶ οὐδὲν ὑγιᾶς τούτων τῶν φαντασμάτων πρὸς ἡδονῆς
10 ἀλήθειαν, ἀλλὰ γοητεία τις.

Ὡς γοῦν ὁ λόγος, ἔφη, σημαίνει.

b Ἴδὲ τοίνυν, ἔφην ἐγώ, ἡδονάς, αἱ οὐκ ἐκ λυπῶν εἰσίν,
ἵνα μὴ πολλάκις οἰηθῆς ἐν τῷ παρόντι οὕτω τοῦτο πεφυ-
κέσαι, ἡδουὴν μὲν παύλαι λύπης εἶναι, λύπην δὲ ἡδουῆς.

Ποῦ δὴ, ἔφη, καὶ ποίας λέγεις;

5 Πολλὰ μὲν, εἶπον, καὶ ἄλλαι, μάλιστα δ' εἰ ἑτέλει
ἐννοῆσαι τὰς περὶ τὰς ὁσμὰς ἡδονάς. αὐταὶ γὰρ οὐ προ-
λυπηθέντι ἐξαίφνης ἀμήχανοι τὸ μέγεθος γίνονται, παυσά-
μεναί τε λύπην οὐδεμίαν καταλείπουσιν.

Ἀληθέστατα, ἔφη.

c Μὴ ἄρα πειθώμεθα καθαρὰν ἡδουὴν εἶναι τὴν λύπης
ἀπαλλαγὴν, μηδὲ λύπην τὴν ἡδουῆς.

Μὴ γάρ.

Ἀλλὰ μέντοι, εἶπον, αἱ γὰρ διὰ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν
5 ψυχὴν τείνουσαι καὶ λεγόμεναι ἡδοναί, σχεδὸν αἱ πλείσταί
τε καὶ μέγιστα, τούτου τοῦ εἴδους εἰσὶ, λυπῶν τινα ἀπαλ-
λαγαί.

Εἰσὶ γάρ.

Οὐκοῦν καὶ αἱ πρὸ μελλόντων τούτων ἐκ προσδοκίας
10 γιγνόμεναι προησθήσεις τε καὶ πολυπήσεις κατὰ ταῦτα
ἔχουσιν;

Κατὰ ταῦτά.

d Οἴσθ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, οἶαί εἰσω καὶ ᾧ μάλιστα εἰκόασιν;

b 1 ἔφην A² FM: ἔφην δ' AD
c 5 πλείσταί τε AM: πλείσταί FD
τε FD

b 2 τοῦτο AFM: τούτω D
c 6 μέγιστα AM: μέγιστα

Τῷ; ἔφη.

Νομίζεις τι, εἶπον, ἐν τῇ φύσει εἶναι τὸ μὲν ἄνω, τὸ δὲ κάτω, τὸ δὲ μέσον;

Ἔγωγε.

5

Οἶει οὖν ἂν τινα ἐκ τοῦ κάτω φερόμενον πρὸς μέσον ἄλλο τι οἶεσθαι ἢ ἄνω φέρεσθαι; καὶ ἐν μέσῳ στάντα, ἀφορῶντα ὅθεν ἐνήνεκται, ἄλλοθί που ἂν ἠγεῖσθαι εἶναι ἢ ἐν τῷ ἄνω, μὴ ἐωρακότα τὸ ἀληθῶς ἄνω;

Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε, ἔφη, ἄλλως οἶμαι οἰηθῆναι ἂν τὸν τοιοῦτον.

Ἄλλ' εἰ πάλιν γ', ἔφην, φέροιτο, κάτω τ' ἂν οἶοιτο ε φέρεσθαι καὶ ἀληθῆ οἶοιτο;

Πῶς γὰρ οὐ;

Οὐκοῦν ταῦτα πάσχοι ἂν πάντα διὰ τὸ μὴ ἔμπειρος εἶναι τοῦ ἀληθῶς ἄνω τε ὄντος καὶ ἐν μέσῳ καὶ κάτω;

5

Δῆλον δῆ.

Θαυμάζοις ἂν οὖν εἰ καὶ οἱ ἄπειροι ἀληθείας περὶ πολλῶν τε ἄλλων μὴ ὑγιεῖς δόξας ἔχουσιν, πρὸς τε ἠδονῆν καὶ λύπην καὶ τὸ μεταξὺ τούτων οὕτω διάκεινται, ὥστε, ὅταν μὲν ἐπὶ τὸ λυπηρὸν φέρωνται, ἀληθῆ τε οἶονται καὶ τῷ ὄντι λυποῦνται, ὅταν δὲ ἀπὸ λύπης ἐπὶ τὸ μεταξὺ, σφόδρα μὲν οἶονται πρὸς πληρώσει τε καὶ ἠδονῆν γίνεσθαι, ὥσπερ πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες ἀπειρίᾳ λευκοῦ, καὶ πρὸς τὸ ἄλυπον οὕτω λύπην ἀφορῶντες ἀπειρίᾳ ἠδονῆς ἀπατῶνται;

5

Μὰ Δία, ἢ δ' ὅς, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ μὴ οὕτως ἔχει.

ἽΩδέ γ' οὖν, εἶπον, ἐννόει· οὐχὶ πείνα καὶ δίψα καὶ τὰ τοιαῦτα κενώσεις τιμές εἰσιw τῆς περὶ τὸ σῶμα ἕξεως;

b

Τί μήν;

d 10 ἄλλως D M: ἄλλ' ὡς Λ F 05 κάτω Λ' F D M: κάτω Λ
 07 οἱ F: om. Λ D M a 3 ὥσπερ Λ F D M: ὥσπερ δὲ scr. Mon.
 μέλαν φαιὸν transponenda significat Mon. a 4 τὸ ἄλυπον εἰ λύπην
 transp. ci. Schleiermacher a 8 πείνα F D M: πείνη Λ b 2 τί
 μήν . . . b 4 ἕξεως om. F

"Αγνοια δὲ καὶ ἀφροσύνη ἀρ' οὐ κενότης ἐστὶ τῆς περὶ
ψυχῆν αὐτῆς ἕξως;

5 Μάλα γε.

Οὐκοῦν πληροῖτ' ἂν ὅ τε τροφῆς μεταλαμβάνων καὶ ὁ
νοῦν ἰσχων;

Πῶς δ' οὐ;

Πλήρωσις δὲ ἀληθεστέρα τοῦ ἡττον ἢ τοῦ μᾶλλον
10 ὄντος;

Δῆλον ὅτι τοῦ μᾶλλον.

Πότερα οὖν ἡγή τὰ γένη μᾶλλον καθαρᾶς οὐσίας μετέχειν,
τὰ οἶον σίτου τε καὶ ποτοῦ καὶ ὄψου καὶ συμπάσης τροφῆς,
ἢ τὸ δόξης τε ἀληθοῦς εἶδος καὶ ἐπιστήμης καὶ νοῦ καὶ
c συλλήβδην αὐτῆς πάσης ἀρετῆς; ὦδε δὲ κρῖνε· τὸ τοῦ ἀεὶ
ὁμοίου ἐχόμενον καὶ ἀθανάτου καὶ ἀληθείας, καὶ αὐτὸ τοιοῦτον
ὄν καὶ ἐν τοιούτῳ γιγνόμενον, μᾶλλον εἶναι σοὶ δοκεῖ, ἢ τὸ
μηδέποτε ὁμοίου καὶ θνητοῦ, καὶ αὐτὸ τοιοῦτον καὶ ἐν τοιούτῳ
5 γιγνόμενον;

Πολύ, ἔφη, διαφέρει τὸ τοῦ ἀεὶ ὁμοίου.

Ἐοικὸς οὖν ἀεὶ ὁμοίου οὐσία οὐσίας τι μᾶλλον ἢ ἐπιστήμης
μετέχει;

Οὐδαμῶς.

10 Τί δ'; ἀληθείας;

Οὐδὲ τοῦτο.

Εἰ δὲ ἀληθείας ἡττον, οὐ καὶ οὐσίας;

Ἀνάγκη.

d Οὐκοῦν ὅλως τὰ περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν γένη
τῶν γενῶν αὐτῶν περὶ τὴν τῆς ψυχῆς θεραπείαν ἡττον
ἀληθείας τε καὶ οὐσίας μετέχει;

b 4 αὐτῆς ADM: om. Stobaeus b 13 τὰ A²FDM: om. A
οἶον A (sed suprascr. α) c 1 κρῖνε AM: κρῖνε F: κρῖναι D
c 2 καὶ ἀληθείας secl. ci. Madvig: an καὶ ἀληθοῦς Campbell αὐτὸ
DM: αὐτὸ τὸ AF c 3 τὸ] τὸ τοῦ Ast c 4 αὐτὸ DM: αὐτὸ
τὸ AF τοιοῦτον FD: τοιοῦτο AM c 7 ἀεὶ] τοῦ ἀεὶ ci. Madvig
ὁμοίου A FDM: ἀνομοίου Adam ἢ] ἢ ἢ Adam c 12 οὐ ADM:
om. F d 2 αὐτῶν AM: αὐτῶν FD

Πολύ γε.

Σῶμα δὲ αὐτὸ ψυχῆς οὐκ οἶει οὕτως;

5

Ἐγωγε.

Οὐκοῦν τὸ τῶν μᾶλλον ὄντων πληρούμενον καὶ αὐτὸ μᾶλλον ὄν ὄντως μᾶλλον πληροῦται ἢ τὸ τῶν ἥττον ὄντων καὶ αὐτὸ ἥττον ὄν;

Πῶς γὰρ οὐ;

10

Εἰ ἄρα τὸ πληροῦσθαι τῶν φύσει προσηκόντων ἡδύ ἐστι, τὸ τῷ ὄντι καὶ τῶν ὄντων πληρούμενον μᾶλλον μᾶλλον οὕτως τε καὶ ἀληθεστέως χαίρειν ἂν ποιοῖ ἡδονῇ ἀληθεί, τὸ δὲ τῶν ἥττον ὄντων μεταλαμβάνον ἥττόν τε ἂν ἀληθῶς καὶ βεβαίως πληροῖτο καὶ ἀπιστοτέρας ἂν ἡδονῆς καὶ ἥττον ἀληθοῦς μεταλαμβάνοι.

e

Ἄναγκαιότατα, ἔφη.

5

Οἱ ἄρα φρονήσεως καὶ ἀρετῆς ἀπειροί, εὐωχίαις δὲ καὶ τοῖς τοιοῦτοις ἀεὶ συνόντες, κάτω, ὡς εἰκεν, καὶ μέχρι πάλιν πρὸς τὸ μεταξὺ φέρονται τε καὶ ταύτη πλανῶνται διὰ βίου, ὑπερβάντες δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἀληθῶς ἄνω οὔτε ἀνέβλεψαν πώποτε οὔτε ἠνέχθησαν, οὐδὲ τοῦ ὄντος τῷ ὄντι ἐπληρώθησαν, οὐδὲ βεβαίου τε καὶ καθαρᾶς ἡδονῆς ἐγεύσαντο, ἀλλὰ βροσκημάτων δίκην κάτω ἀεὶ βλέποντες καὶ κεκυφότες εἰς γῆν καὶ εἰς τραπέζας βόσκονται χορταζόμενοι καὶ δχεύοντες, καὶ ἕνεκα τῆς τούτων πλεονεξίας λακτίζοντες καὶ κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι τε καὶ ὄπλαις ἀποκτεινύασι δι' ἀπληστίαν, ἕτε οὐχὶ τοῖς οὐσίω οὐδὲ τὸ ὄν οὐδὲ τὸ στέγον ἑαυτῶν πιμπλάιντες.

586

5 read 7
if 7

b

Παιτελῶς, ἔφη ὁ Γλαύκων, τὸν τῶν πολλῶν, ὦ Σώκρατες, χρησμοθεῖς βίου.

5

Ἄρ' οὖν οὐκ ἀνάγκη καὶ ἡδοναῖς συνεῖναι μεμειγμέναις λύπαις, εἰδῶλοισ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς καὶ ἐσκιαγραφημέναις, ὑπὸ τῆς παρ' ἀλλήλας θέσεως ἀποχραινομέναις, ὥστε σφο-

c

d 5 ψυχῆς FDM: τῆς ψυχῆς A (scd τῆς punctis notatum)
o 3 ἀπιστοτέρας AFM: ἀπιστοτέρας D a 5 ἠνέχθησαν] ἀνη-
νέχθησαν Longinus b 3 ὄν οὐδὲ AFM: ὄν οὔτε D

δροὺς ἐκατέρας φαίνεσθαι, καὶ ἔρωτας ἑαυτῶν λυττῶντας τοῖς ἄφροσιν ἐντίκτειν καὶ περιμαχήτους εἶναι, ὥσπερ τὸ τῆς Ἑλένης εἶδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησίχορος φησι
 5 γενέσθαι περιμάχητον ἀγνοία τοῦ ἀληθοῦς;

Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη, τοιοῦτόν τι αὐτὸ εἶναι.

Τί δέ; περὶ τὸ θυμοειδὲς οὐχ ἕτερα τοιαῦτα ἀνάγκη γίγνεσθαι, ὅς ἂν αὐτὸ τοῦτο διαπράττηται ἢ φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν ἢ βία διὰ φιλονικίαν ἢ θυμῷ διὰ δυσκολίαν,
 d πλησμονὴν τιμῆς τε καὶ νίκης καὶ θυμοῦ διώκων ἄνευ λογισμοῦ τε καὶ νοῦ;

Τοιαῦτα, ἢ δ' ὅς, ἀνάγκη καὶ περὶ τοῦτο εἶναι.

Τί οὖν, ἦν δ' ἐγώ· θαρροῦντες λέγωμεν ὅτι καὶ περὶ τὸ
 5 φιλοκερδὲς καὶ τὸ φιλόνικον ὅσαι ἐπιθυμίαι εἰσὶν, αἱ μὲν ἂν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ ἐπόμεναι καὶ μετὰ τούτων τὰς ἡδονὰς διώκουσαι, ἅς ἂν τὸ φρόνιμον ἐξηγητῆται, λαμβάνωσι, τὰς ἀληθεστάτας τε λήψονται, ὡς οἷόν τε αὐταῖς ἀληθεῖς
 e λαβεῖν, ἅτε ἀληθεία ἐπομένων, καὶ τὰς ἑαυτῶν οἰκείας, εἴπερ τὸ βέλτιστον ἐκάστῳ, τοῦτο καὶ οἰκειότατον;

Ἄλλὰ μὴν, ἔφη, οἰκειότατόν γε.

Τῷ φιλοσόφῳ ἄρα ἐπομένης ἀπάσης τῆς ψυχῆς καὶ μὴ
 5 στασιαζούσης ἐκάστῳ τῷ μέρει ὑπάρχει εἰς τε τᾶλλα τὰ ἑαυτοῦ πράττειν καὶ δικαίῳ εἶναι, καὶ δὴ καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς ἑαυτοῦ ἕκαστον καὶ τὰς βελτίστας καὶ εἰς τὸ δυνατόν τὰς
 587 ἀληθεστάτας καρποῦσθαι.

Κομιδῆ μὲν οὖν.

Ὅταν δὲ ἄρα τῶν ἐτέρων τι κρατήσῃ, ὑπάρχει αὐτῷ
 μῆτε τὴν ἑαυτοῦ ἡδονὴν ἐξευρίσκειν, τά τε ἄλλ' ἀναγκάζειν
 5 ἄλλοτρίαν καὶ μὴ ἀληθῆ ἡδονὴν διώκειν.

Οὕτως, ἔφη.

Οὐκοῦν ἂ πλείστον φιλοσοφίας τε καὶ λόγου ἀφέστηκεν, μάλιστα ἂν τοιαῦτα ἐξεργάζοιτο;

c6 αὐτὸ ADM: om. F c8 ἂν A² FDM: om. A d7 ἐξηγητῆται A² DM: ἐξηγείται AF a8 ἐξεργάζοιτο A² FDM: ἐξεργάζοι A

Πολύ γε.

Πλείστον δὲ λόγου ἀφίσταται οὐχ ὅπερ νόμου τε καὶ 10
τάξεως;

Δῆλον δῆ.

Ἐφάνησαν δὲ πλείστον ἀφεστῶσαι οὐχ αἱ ἐρωτικά τε
καὶ τυραννικαὶ ἐπιθυμίαι; b

Πολύ γε.

Ἐλάχιστον δὲ αἱ βασιλικά τε καὶ κόσμια;

Ναί.

Πλείστον δὴ οἶμαι ἀληθοῦς ἡδονῆς καὶ οἰκείας ὁ τύραννος 5
ἀφεστήξει, ὁ δὲ ὀλίγιστον.

Ἀνάγκη.

Καὶ ἀηδέστατα ἔρα, εἶπον, ὁ τύραννος βιώσεται, ὁ δὲ
βασιλεὺς ἥδιστα.

Πολλὴ ἀνάγκη. 10

Οἷσθ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὅσῳ ἀηδέστερον ζῆι τύραννος
βασιλέως;

* Ἄν εἴπῃς, ἔφη.

Τριῶν ἡδονῶν, ὡς ἔοικεν, οὐσῶν, μιᾶς μὲν γνησίας, δυοῖν
δὲ νόθαιν, τῶν νόθων εἰς τὸ ἐπέκεινα ὑπερβᾶς ὁ τύραννος, c
φυγῶν νόμον τε καὶ λόγον, δούλαις τισὶ δορυφύροις ἡδοναῖς
συνοικεῖ, καὶ ὑπόσῳ ἐλαττοῦται οὐδὲ πάνυ ῥᾶδιον εἰπεῖν,
πλὴν ἴσως ὦδε.

Πῶς; ἔφη. 5

Ἄπὸ τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τρίτος πον ὁ τύραννος ἀφειστήκει·
ἐν μέσῳ γὰρ αὐτῶν ὁ δημοτικὸς ἦν.

Ναί.

Οὐκοῦν καὶ ἡδονῆς τρίτῳ εἰδώλῳ πρὸς ἀλήθειαν ἀπ'
ἐκείνου συνοικοῖ ἄν, εἰ τὰ πρόσθεν ἀληθῆ; 10

Οὕτω.

a 12 δῆλον δῆ Λ D M : δηλαδῆ F b 6 ὀλίγιστον Λ M :
ὀλιγοστόν F D c 1 νόθαιν F D : νόθων Λ : νόθοιν Λ³ M c 3 ὑπόσῳ
Λ F M : ὑπόσα D c 7 δημοτικὸς Λ F D : δημοκρατικὸς Λ³ M d
c 10 συνοικοῖ Λ³ D M : συνοικεῖ Λ F

Ὁ δέ γε ὀλιγαρχικὸς ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ αὖ τρίτος, ἐὰν
 d εἰς ταῦτόν ἀριστοκρατικὸν καὶ βασιλικὸν τιθῶμεν.

Τρίτος γάρ.

Τριπλασίου ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, τριπλάσιον ἀριθμῶ ἀληθοῦς
 ἡδονῆς ἀφέστηκεν τύραννος.

5 Φαίνεται.

Ἐπίπεδον ἄρ', ἔφη, ὡς ἔοικεν, τὸ εἶδωλον κατὰ τὸν τοῦ
 μήκου ἀριθμὸν ἡδονῆς τυραννικῆς ἂν εἴη.

Κομιδῆ γέ.

Κατὰ δὲ δύνάμιν καὶ τρίτην αὐξήν δῆλον δὴ ἀπόστασιν
 10 ὅσην ἀφεστηκῶς γίγνεται.

Δῆλον, ἔφη, τῷ γε λογιστικῷ.

Οὐκοῦν ἐάν τις μεταστρέψας ἀληθείᾳ ἡδονῆς τὸν βασιλέα
 e τοῦ τυράννου ἀφεστηκότα λέγῃ ὅσον ἀφέστηκεν, ἐννεα-
 καιεκοσικαιεπτακοσιοπλασιάκις ἥδιον αὐτὸν ζῶντα εὐρήσει
 τελειωθείσῃ τῇ πολλαπλασιώσει, τὸν δὲ τύραννον ἀνιαιρότερον
 τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀποστάσει.

5 Ἀμῆχανον, ἔφη, λογισμὸν καταπεφόρηκας τῆς διαφορο-
 588 τητος τοῖν ἀνδρῶν, τοῦ τε δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου, πρὸς
 ἡδονήν τε καὶ λύπην.

Καὶ μέντοι καὶ ἀληθῆ καὶ προσήκοντά γε, ἦν δ' ἐγώ,
 βίοις ἀριθμὸν, εἶπερ αὐτοῖς προσήκουσιν ἡμέραι καὶ νύκτες
 5 καὶ μῆνες καὶ ἐνιαυτοί.

Ἄλλὰ μήν, ἔφη, προσήκουσιν.

Οὐκοῦν εἰ τοσοῦτον ἡδονῆν νικᾷ ὁ ἀγαθὸς τε καὶ
 δίκαιος τὸν κακὸν τε καὶ ἀδικον, ἀμῆχανῶ δὴ ὅσῳ
 πλείονι νικήσει εὐσχημοσύνη τε βίου καὶ κάλλει καὶ
 10 ἀρετῇ;

Ἀμῆχανῶ μέντοι νῆ Δία, ἔφη.

b Εἶεν δὴ, εἶπον· ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν, ἀναλά-
 βωμεν τὰ πρῶτα λεχθέντα, δι' ἃ δεῦρ' ἦκομεν. ἦν δέ που

d 9 τρίτην AM: τὴν τρίτην FD e 2 ἥδιον AM: ἡδιστον FD
 e 5 καταπεφόρηκας] καταπεφώρακας scr. recce. a 7 εἰ AFM:
 εἰς D a 9 πλείονι AF: πλείον A²DM

λεγόμενον λυσιτελεῖν ἀδικεῖν τῷ τελέως μὲν ἀδίκῳ, δοξαζο-
μένῳ δὲ δικαίῳ· ἢ οὐχ οὕτως ἐλέχθη;

Οὕτω μὲν οὖν.

5

Νῦν δὴ, ἔφην, αὐτῷ διαλεγόμεθα, ἐπειδὴ διωμολογησά-
μεθα τό τε ἀδικεῖν καὶ τὸ δίκαια πράττειν ἦν ἐκότερον ἔχει
δύναμιν.

Πῶς; ἔφη.

Εἰκόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ, ἵνα εἰδῆ ὁ ἐκεῖνα 10
λέγων οἷα ἔλεγεν.

Ποῖαν τινά; ἢ δ' ὅς.

C

Τῶν τοιούτων τινά, ἦν δ' ἐγώ, οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ
γενέσθαι φύσεις, ἢ τε Χιμαίρας καὶ ἡ Σκύλλης καὶ Κερ-
βέρου, καὶ ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται συμπεφυκυῖαι ἰδέαι
πολλαὶ εἰς ἓν γενέσθαι.

5

Λέγονται γάρ, ἔφη.

Πλάττε τοίνυν μίαν μὲν ἰδέαν θηρίου ποικίλου καὶ πολυ-
κεφάλου, ἡμέρων δὲ θηρίων ἔχοντος κεφαλᾶς κύκλῳ καὶ
ἀγρίων, καὶ δυνατοῦ μεταβάλλειν καὶ φύειν ἐξ αὐτοῦ πάντα
ταῦτα.

10

Δεινοῦ πλάστου, ἔφη, τὸ ἔργον· ὅμως δέ, ἐπειδὴ εὐπλα- d
στότερον κηροῦ καὶ τῶν τοιούτων λόγος, πεπλάσθω.

Μίαν δὴ τοίνυν ἄλλην ἰδέαν λέοντος, μίαν δὲ ἀνθρώ-
που· πολὺ δὲ μέγιστον ἔστω τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τὸ
δεύτερον.

5

Ταῦτα, ἔφη, ῥάω, καὶ πέπλασται.

Σύναπτε τοίνυν αὐτὰ εἰς ἓν τρία ὄντα, ὥστε πη συμ-
πεφυκέναι ἀλλήλοις.

Συνῆπται, ἔφη.

Περίπλασον δὴ αὐτοῖς ἕξωθεν ἐνὸς εἰκόνα, τὴν τοῦ 10

b6 αὐτῷ Λ F D M Eusebius Stobaeus : αὐ οὕτω cl. C. Schmidt
b 10 εἰδῆ Λ D M Stobaeus : ἴδῃ F 04 λέγονται . . . 05 γενέσθαι
Λ F M : om. D 08 δὲ] τε cl. Madvig 09 πάντα ταῦτα
Λ F D Stobaeus : ταῦτα πάντα M Eusebius d 1 δὲ om. Eusebius
d 2 λόγος Λ F D M Stobaeus : ὁ λόγος Eusebius d 3 δὴ Λ D M
Stobaeus : δὲ F d 10 δὴ Λ F D M Stobaeus : δὲ Eusebius

ἀνθρώπου, ὥστε τῷ μὴ δυναμένῳ τὰ ἐντὸς ὄραν, ἀλλὰ τὸ
 e ἔξω μόνον ἔλυτρον ὀρώντι, ἐν ζῶον φαίνεσθαι, ἀνθρωπον.

Περιπέπλασται, ἔφη.

Λέγωμεν δὴ τῷ λέγοντι ὡς λυσιτελεῖ τούτῳ ἀδικεῖν τῷ
 ἀνθρώπῳ, δίκαια δὲ πράττειν οὐ συμφέρει, ὅτι οὐδὲν ἄλλο
 5 φησὶν ἢ λυσιτελεῖν αὐτῷ τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι
 ποιεῖν ἰσχυρὸν καὶ τὸν λέοντα καὶ τὰ περὶ τὸν λέοντα, τὸν
 589 δὲ ἀνθρωπον λιμοκτονεῖν καὶ ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥστε ἔλκεσθαι
 ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ
 συνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν, ἀλλ' ἔαν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς
 δάκνεσθαι τε καὶ μαχόμενα ἐσθλείν ἄλληλα.

5 Παντάπασι γάρ, ἔφη, ταῦτ' ἂν λέγοι ὁ τὸ ἀδικεῖν ἐπαινῶν.

Οὐκοῦν αὖ ὁ τὰ δίκαια λέγων λυσιτελεῖν φαίη ἂν δεῖν
 ταῦτα πράττειν καὶ ταῦτα λέγειν, ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς
 b ἀνθρωπος ἔσται ἐγκρατέστατος, καὶ τοῦ πολυκεφάλου θρέμ-
 ματος ἐπιμελήσεται ὥσπερ γεωργός, τὰ μὲν ἡμερα τρέφων
 καὶ τιθασεύων, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι, σύμμαχον
 ποιησάμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν, καὶ κοιῶν πάντων
 5 κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὐτῷ, οὕτω
 θρέψει;

Κομιδῆ γὰρ αὖ λέγει ταῦτα ὁ τὸ δίκαιον ἐπαινῶν.

Κατὰ πάντα τρόπον δὴ ὁ μὲν τὰ δίκαια ἐγκωμιάζων ἀληθῆ
 c ἂν λέγοι, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ψεύδοιτο. πρὸς τε γὰρ ἡδονῆν
 καὶ πρὸς εὐδοξίαν καὶ ὠφελίαν σκοπομένῳ ὁ μὲν ἐπαινέτης
 τοῦ δικαίου ἀληθεύει, ὁ δὲ ψέκτης οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' εἰδῶς
 ψέγει ὅτι ψέγει.

5 Οὐ μοι δοκεῖ, ἦ δ' ὅς, οὐδαμῆ γε.

Πείθωμεν τοίνυν αὐτὸν πράως—οὐ γὰρ ἐκὼν ἀμαρτάνει
 —ἔρωτῶντες· ὦ μακάριε, οὐ καὶ τὰ καλὰ καὶ αἰσχροῦ νόμιμα
 διὰ τὰ τοιαῦτ' ἂν φαῖμεν γεγονέναι· τὰ μὲν καλὰ τὰ ὑπὸ
 d τῷ ἀνθρώπῳ, μᾶλλον δὲ ἴσως τὰ ὑπὸ τῷ θείῳ τὰ θηριώδη

e 5 φησιν] φήσει Eusebius e 6 prius καὶ om. Eusebius
 a 2 ἐκείνων A²: ἐκείνω A b 8 τρόπον δὴ] δὴ τρόπον Stobaeus
 ἀληθῆ ἂν F D Stobaeus: ἀλήθειαν A M c 1 τε om. Stobaeus

ποιούντα τῆς φύσεως, αἰσχροῖα δὲ τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἡμερον
δουλούμενα; συμφήσει· ἦ πῶς;

Ἐάν μοι, ἔφη, πεῖθεται.

Ἔστιν οὖν, εἶπον, ὅτῳ λυσιτελεῖ ἐκ τούτου τοῦ λόγου 5
χρυσίου λαμβάνειν ἀδίκως, εἴπερ τοιούδε τι γίνεται, λαμ-
βάνων τὸ χρυσίον ἅμα καταδουλοῦνται τὸ βέλτιστον ἑαυτοῦ
τῷ μοχθηροτάτῳ; ἦ εἰ μὲν λαβὼν χρυσίου ἕν ἢ θυγατέρα e
ἐδουλοῦτο, καὶ ταῦτ' εἰς ἀγρίων τε καὶ κακῶν ἀνδρῶν, οὐκ
ἂν αὐτῷ ἐλυσιτέλει οὐδ' ἂν πάμπολυ ἐπὶ τούτῳ λαμβάνειν,
εἰ δὲ τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθροτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ
δουλοῦται καὶ μηδὲν ἔλεει, οὐκ ἄρα ἄθλιός ἐστι καὶ πολὺν 5
ἐπὶ δεινότηρῳ ὀλέθρῳ χρυσὸν δωροδοκεῖ ἢ Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ 590
τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὄρμον δεξαμένη;

Πολὺν μέντοι, ἦ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· ἐγὼ γάρ σοι ὑπὲρ
ἐκείνου ἀποκρινοῦμαι.

Οὐκοῦν καὶ τὸ ἀκολασταίνειν οἶε δια τοιαῦτα πάλαι 5
ψέγεσθαι, ὅτι ἀνέεται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ δεινόν, τὸ μέγα
ἐκεῖνο καὶ πολυειδὲς θρέμμα, πέρα τοῦ δέοντος;

Δῆλον, ἔφη.

ἼΙ δ' αὐθάδεια καὶ δυσκολία ψέγεται οὐχ ὅταν τὸ λεοντῶ-
δές τε καὶ ὄφεῶδες αὐξήται καὶ συντείνηται ἀναρμόστως; b

Πάνυ μὲν οὖν.

Τρυφή δὲ καὶ μαλθακία οὐκ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τούτου χαλάσει
τε καὶ ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ;

Τί μήν;

5

Κολακεία δὲ καὶ ἀνελευθερία οὐχ ὅταν τις τὸ αὐτὸ τοῦτο,
τὸ θυμοειδές, ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ καὶ ἕνεκα χρη-
μάτων καὶ τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλακισόμενον ἐθίζῃ
ἐκ νέου ἀντὶ λέοντος πύθηκον γίνεσθαι;

d 2 τὰ om. Stobaeus d 4 μοι] ἐμοί Stobaeus π(ί)θηται Sto-
baeus θ 4 ἑαυτοῦ A F D M: αὐτοῦ Stobaeus: ἑαυτῷ Iamblichus:
fort. ἐν αὐτῷ Pistelli α 5 τοιαῦτα] τὰ τοιαῦτα Stobaeus πάλαι
A F M Iamblichus: πάλιν D α 7 post θρέμμα add. εἰς ἐλευθερίαν
Iamblichus Stobaeus b 7 τὸ A D M Stobaeus: om. F

c Καὶ μάλα, ἔφη.

Βασιανσία δὲ καὶ χειροτεχνία διὰ τί οἶοι ὄνειδος φέρει; ἢ δι' ἄλλο τι φήσομεν ἢ ὅταν τις ἀσθενὲς φύσει ἔχη τὸ τοῦ βελτίστου εἶδος, ὥστε μὴ ἂν δύνασθαι ἄρχειω τῶν ἐν αὐτῷ
5 θρεμμάτων, ἀλλὰ θεραπεύει ἐκεῖνα, καὶ τὰ θωπεύματα αὐτῶν μόνον δύνηται μαθάνειν;

*Εοικεν, ἔφη.

Οὐκοῦν ἵνα καὶ ὁ τοιοῦτος ὑπὸ ὁμοίου ἄρχηται οἷονπερ ὁ βέλτιστος, δοῦλον αὐτόν φαμεν δεῖν εἶναι ἐκείνου τοῦ βελ-
d τίστου καὶ ἔχοντος ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον ἄρχον, οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῇ τοῦ δούλου οἰόμενοι δεῖν ἄρχεσθαι αὐτόν, ὥσπερ Θρασύμαχος ᾤετο τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ὡς ἄμεινον ὄν παντὶ ὑπὸ θεοῦ καὶ φρονίμου ἄρχεσθαι, μάλιστα μὲν οἰκείου ἔχοντος
5 ἐν αὐτῷ, εἰ δὲ μή, ἔξωθεν ἐφεστῶτος, ἵνα εἰς δύναμιν πάντες ὅμοιοι ὦμεν καὶ φίλοι, τῷ αὐτῷ κυβερνώμενοι;

Καὶ ὀρθῶς γ', ἔφη.

e Δηλοῖ δέ γε, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ὁ νόμος ὅτι τοιοῦτον βού-
λεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει σύμμαχος ὢν· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ εἶναι ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον
591 θεραπεύσαντες τῷ παρ' ἡμῶν τοιοῦτῷ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὅμοιον καὶ ἄρχοντα ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλευθέρου ἀφίεμεν.

Δηλοῖ γάρ, ἦ δ' ὅς.

5 Πῆ δὴ οὖν φήσομεν, ὦ Γλαῦκων, καὶ κατὰ τίνα λόγον λυσιτελεῖν ἀδικεῖν, ἢ ἀκολασταίνειν ἢ τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ἐξ ὧν πονηρότερος μὲν ἔσται, πλείω δὲ χρήματα ἢ ἄλλην τινα δύναμιν κερτήσεται;

c 2 φέρει AD Stobaeus: φέρειν F c 5 αὐτῶν AFM Stobaeus: αὐτόν D c 6 δύνηται secl. ci. Stephanus c 9 εἶναι A M Stobaeus: εἶναι καὶ FD d 1 καὶ ἔχοντος FD Stobaeus: ἔχοντος AM d 4 οἰκείου ἔχοντος AFDM Iamblichus Stobaeus: οἰκείου ἐνόητος ci. Madvig d 5 αὐτῷ AD: αὐτῷ F e 1 βού-
λεται F (?) Iamblichus Stobaeus: βουλεύεται ADM a 1 τῷ] τῶν Iamblichus τοιοῦτῷ] τοῦτῳ Iamblichus

Οὐδαμῆ, ἢ δ' ὄς.

Πῆ δ' ἀδικοῦντα λαυθάνειν καὶ μὴ διδόναι δίκην λυσιτε- 10
 λείν; ἢ οὐχὶ ὁ μὲν λαυθάνων ἔτι πονηρότερος γίγνεται, τοῦ b
 δὲ μὴ λαυθάνουτος καὶ κολαζομένου τὸ μὲν θηριῶδες κοιμί-
 ζεται καὶ ἡμεροῦται, τὸ δὲ ἡμερον ἐλευθεροῦται, καὶ ὄλη ἢ
 ψυχὴ εἰς τὴν βελτίστην φύσιν καθισταμένη τιμιωτέραν ἔξιν
 λαμβάνει, σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην μετὰ φρονήσεως 5
 κτωμένη, ἢ σῶμα ἰσχύν τε καὶ κάλλος μετὰ ὑγείας λαμβάνου,
 τοσοῦτῳ ὅσῳ περ' ψυχὴ σώματος τιμιωτέρα;

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

Οὐκοῦν ὁ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς τοῦτο συν- c
 τείνας βιώσεται, πρῶτον μὲν τὰ μαθήματα τιμῶν, ἃ τοιαύτην
 αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων;

Δῆλον, ἔφη.

Ἐπειτά γ', εἶπον, τὴν τοῦ σώματος ἔξιν καὶ τροφήν οὐχ 5
 ὅπως τῆ θηριῶδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμ-
 μένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑγίαιαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο
 πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιὴς ἢ καλὸς ἔσται, ἐὰν μὴ
 καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀεὶ τὴν ἐν τῷ d
 σώματι ἀρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα συμφωνίας ἀρμοττό-
 μενος φανεῖται.

Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη, ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ
 μουσικὸς εἶναι. 5

Οὐκοῦν, εἶπον, καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει σύν-
 ταξίῳ τε καὶ συμφωνίᾳ; καὶ τὸν ὄγκον τοῦ πλήθους οὐκ
 ἐκπληττόμενος ὑπὸ τοῦ τῶν πολλῶν μακαρισμοῦ ἀπειρον
 αὐξήσει, ἀπέραντα κακὰ ἔχων;

Οὐκ οἶομαι, ἔφη. 10

α 10 λυσιτελεῖν Λ Μ: λυτελεῖν F: λυσιτελεῖ D b 1 ἐτι
 πονηρότερος Λ³ Μ: ἐπι πονηρότερος Λ: ἐπιπονηρότερος D f: ἐπιπονώ-
 τερος F c 2 τὰ om. Iamblichus c 3 ἀπεργάσεται F D:
 ἀπεργάζεται Λ Μ c 6 τετραμμένος Λ D M: τετραμμένος F c 7 ζήσει
 M Iamblichus: ζώσει Λ: ζήη Λ³: ζῶ F: ζώση D d 3 φανεῖται
 Iamblichus: φαίνεται Λ D M: φαίνεται pr. F d 8 ἀπειρον] εἰς
 ἀπειρον Iamblichus

e Ἄλλ' ἀποβλέπων γε, εἶπον, πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ πολιτείαν, καὶ φυλάττων μὴ τι παρακωῆ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα, οὕτως κυβερνῶν προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθ' ὅσον ἂν οἶός τ' ᾖ.

5 Κομιδῆ μὲν οὖν, ἔφη.

592 Ἄλλὰ μὴν καὶ τιμάς γε, εἰς ταῦτόν ἀποβλέπων, τῶν μὲν μεθέξει καὶ γεύσεται ἐκῶν, ἃς ἂν ἡγῆται ἀμείνω αὐτὸν ποιήσειν, ἃς δ' ἂν λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν, φεύξεται ἰδία καὶ δημοσία.

5 Οὐκ ἄρα, ἔφη, τά γε πολιτικὰ ἐθελήσει πράττειν, ἐάνπερ τούτου κήδηται.

Νῆ τὸν κύνα, ἦν δ' ἐγώ, ἐν γε τῇ ἑαυτοῦ πόλει καλὰ μάλα, οὐ μέντοι ἴσως ἐν γε τῇ πατρίδι, ἐὰν μὴ θέλα τις συμβῆ τύχη.

10 Μανθάνω, ἔφη· ἐν ᾗ νῦν διήλθομεν οἰκίζοντες πόλει λέγεις, τῇ ἐν λόγοις κειμένῃ, ἐπεὶ γῆς γε οὐδαμοῦ οἶμαι b αὐτὴν εἶναι.

Ἄλλ', ἦν δ' ἐγώ, ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὄραν καὶ ὄρωντι ἑαυτὸν κατοικίξιν. διαφέρει δὲ οὐδὲν εἴτε που ἔστιν εἴτε ἔσται· τὰ γὰρ ταύτης μόνης ἂν

5 πράξειεν, ἄλλης δὲ οὐδεμιᾶς.

Εἰκός γ', ἔφη.

e 2 πλῆθος A² M Iamblichus: πλῆθους A F D
F D a 10 νῦν] νῦν δὴ recc.

a 7 κύνα A M: δία